

Lietuviu Tautos Taryba saukia Rusijos Lietuviu Seima Petrogradan 27 d. Liepos. UKRAINOJ DIDELI MAIŠTAI. Kynai susigražino imperatorių ant sosto.

Visiems Rusijos Lietuviams.

Lietuvių Tautos Taryba posėdyje balandžio mėnesio devynioliktą dieną nutarė susaukti

Rusijos Lietuvių Seimą.

Seimo posėdžių vieta—PETRAPILIS.

Seimo posėdžių pradžia — GEGUZES MENESIO 27-TA D., šeštadienis penkta valanda po piet.

Seimo svarstytini ir spęstini dalykai:—

1. Lietuvių Tautos Tarybos darbai;
2. Laikino Lietuvos Valdomojo Komiteto darbai;
3. Lietuvos politikos ateitis;
4. Karo tremtinių medžiagos bei kultūros reikalai ir tu reikalų tenkinimas;
5. Lietuvių tautos rinkliava.
6. Nutarimai del atskirų uždavinių, kurie bus Seimui Lietuvių Tautos Tarybos ir Laikino Lietuvos Valdomojo Komiteto pasiūlyti;
7. Nutarimai del atskirų uždavinių, kurie bus Seimui Seimo narių duodami;
8. Lietuvių vietos Tarybos.

Atstovų į Seimą renkamosios dienos visoj Rusijoje—gegužės mėnesio keturioliktą, dvidešimt pirmą ir antrą, žiūrint kurią dieną kur patogiau.

Atstovus į Seimą renka visi dabar Rusijoje gyvenantieji lietuviai, neskiriant karininkų.

ATSTOVUS Į SEIMĄ RENKA VISI LIETUVIAI, VYRAI IR MOTERYS, KURIEMS YRA SU EJE ASTUONIOLIKA METU.

Du šimtu lietuvių paprasta balsų dauguma renka vieną atstovą į Seimą.

Atstovai rinkti į Seimą mažesnės lietuvių kolonijos—nuo penkių dešimtų ligi dviejų šimtų—turės Seime irgi visą balsą.

Renkant į Seimą atstovus balsavimas turi būti TIESUS, LYGUS IR SLAPTAS.

Balsavimas turi būti tiesus, tat reiškia — kiekvienas lietuvis, renka stačiai patį atstovą į Seimą, o ne atstovo rinkus.

Balsavimas turi būti lygus, tat reiškia — kiekvienas lietuvis, rinkdamas atstovą į Seimą, gali paduoti tik vieną balsą, neturi teisės paduoti dviejų arba daugiau balsų.

Balsavimas turi būti slaptas, tat reiškia — balsavimas eina kamuoliukais arba uždenktais rasčiukais, žiūrint kur kaip patogiau.

Lietuvių Tautos Taryba aiškiai supranta, kad Seimo susaukimas ir atstovų į Seimą rinkimas—darbas sunkus, ypač šiuo sunkiu metu.

Skirdama Seimui gegužės m. 27 d., Lietuvių Tautos Taryba aiškiai supranta, kad laiko mažoka, bet kitaip negalima — YRA PAVOJAUS PASIVELINTI. Kiekvienos dienos sugaišimas gresia dideliu pavojumi Lietuvos Laisvei.

Taigi Lietuvių Tautos Taryba prašo visų lietuvių atsiminti, kad Seimas įvyks ir pavyks tik visiems gyvai pajutus didį Seimo reikalą.

Lietuvių Tautos Taryba neturi atliekamų lėšų išrinktiems į Seimą atstovams kelionės išlaidas gražinti. Tai gi Lietuvių Tautos Tarba kviečia visus rinkikus per rinkimus sumesti savo išrinktiems atstovams, kiek reikia kelionei į Petrapilį ir atgal, taip pat gyventi Petrapilyje trims penkioms dienoms.

Lietuvių Tautos Taryba mano, kad kiekvienoj vietoj, kur tik bus renkami atstovai į Seimą, reikia sudaryti tik tam tikslui tam tikros SEIMO ORGANIZACIJOS KOMISIJOS. Todėl Lietuvių Tautos Taryba prašo tuojau neatidėliojant visur, kur tik esama lietuvių SUDARYTI SEIMO ORGANIZACIJOS KOMISIJAS kuriomis ir teks atstovų į Seimą rinkimai organizuoti ir už rinkimų teisingumą atsakomybė nešti. Lietuvių Tautos Taryba prašo visų susidariusių Seimo Organizacijos Komisijų TUOJ SAVO ADRESUS PRANESTI ir pažymėti kas į tas Komisijas įeina.

Lietuvių Tautos Taryba jau išrinko iš savo tarpo tam tikrą komisiją — LIEUVIU TAUTOS TARYBOS SEIMUI SUSAUKTI KOMISIJA, — kuriai ir pavedė Seimo susaukimu rūpintis.

In Lietuvių Tautos Tarybos Seimui Susaukti Komisiją įeina šie piliečiai:

1. V. BIELSKIS, 2. F. BORTKEVICIENE, 3. M. YCAS (V. Dūmos narys), 4. M. JANUSKEVICIUS (V. Dūmos narys), 5. L. POZELA, 6. KUN. J. TUMAS, 7. R. SKIPTIS ir 8. ST. SILINGAS.

Lietuvos Tėvynės Laisvės vardan, tos laisvės, del kurios amžių amžiais galvas guldėm, Lietuvių Tautos Taryba kreipiasi į visus lietuvius būsimosios Laisvos Lietuvos laisvus piliečius.

Tedalyvauja kiekvienas lietuvis atstovų į Seimą rinkime.

Teatsimena kiekvienas lietuvis, kad ir nuo jo balso priklauso Lietuvos likimas, mūsų tėviškių gerovė.

TEZINO KIEKVIENAS LIETUVIS, KAD VISU GERAI IR RIMTAI ISRINKTAS SEIMAS MOKES RASTI KELIUS LIETUVAI LAISVE ISGAUTI.

Atsiminkime mūsų protėvių galią ir laisvės žygius ir laimėjimus.

Atsiminkime didžią Lietuvos skriaudą, ir grandinius, kuriais Lietuvių Tauta buvo sukausyta per penkis amžius.

Atsiminkime lietuvių baudžiauninkų kančias ir aukas ir lietuvių liūdesio dainas.

Atsiminkime visus, kurie kentėjo per keturiasdešimt metų atkaklios kovos del spaudos ir savo galvas Sibire dėjo už lietuvišką raštą. Atsiminkime Aušros ir Varpo darbus ir Lietuvių Tautos laisvės giesmes.

Atsiminkime 1905-tų kovos erškėtkelį, į Laisvę besiveržiančios Lietuvos gyvybės aukomis nuklota.

Atsiminime, kad ten anapus fronto tranšėjų — Lietuvoj—mūsų broliai ir seserys kenčia vargą ir badą ir balso pakelti negali ir reikalauja mūsų užtarimo.

Atsiminime kad gyvename demokratijos amžyje, — kuriam lemta išvaduot žmogus iš nelaisvės, skraudimo ir skurdo letenos.

Atsiminkime, kad gyvename dienas, kurioms lemta išiausti BRANGIAUSIA ZMONIJAI DOVANA:— TAUTU LAISVE IR, GAL Būt, Amžinoji Zmonių Taika.

IR ATEIKIME IN SEIMA—KURTI LAISVOS DEMOKRATINES LIETUVOS.

LIETUVIU TAUTOS TARYBA.

Kynai susigražino imperatorių ant sosto.

Pekine 1 d. liepos tapo sugražintas vaikas imperatorius Hsuan Tung Manchu dinastijos, kuri buvo pašalinta nuo valdžios 1912 m. Kynuose pastaruoju laiku atrodė lyg besivadijančios politiškos sriovės jau susitakė, maištai aprimo. Tečiaus, ištikrųjų tokia ramybė vien buvo didesnės pervermės priešdieniu. Prezidentui Li suvis netikėtai paduota reikalavimas atsisakyti nuo prezidentūros ir užleisti vietą imperatoriui. Prezidentas iškart nenorėjo tokio reikalavio išpildyti aiškindamas, jog savo valdžią galis vien viceprezidentui perleisti, o ne imperatoriui. Prezidento politikos šalininkai regimai buvo silpnesni, kad, neatsizvelgiant į jo protestaciją pasodino ant sosto imperatorių. Taip Kynų respublika neilgai gyvavo. Prie laisvės dar nebuvo, regimai, priaugę. Tiesa pasakius, ir velionis Juan Si-Kai pastarais savo valdymo metais buvo diktatorium.

Jam ūmai mirus, prezidentui tapo paskirtas Le, karštas republikonas ir konstitucionistas. Prie jo tečiaus savitarpiniai republikonų ir imperialistų ergellai neapsimalšino, priešingai jie perskėlė viešpatiją į dvi dali ir pagaliaus sugražino ant sosto imperatorių. Imperialistai turi savo pusėje kariumenę, kariškus viršaičius, tad spėjama, kad atsilaikys prieš gana drūtą opoziciją.

Rusijos dabartinė betvarkė irgi ne prie ko kito veda kaip prie sugražinimo prašalinto nuo valdžios Carato. Jie tik visokiems padužoms, trukšmadariams pasiseks, kaip jie nori, sukelt Rusijoje kontrarevoliuciją, prisieis naujai respublikai užgiedot amžiną atlię.

Ukraina nori atsimest nuo Rusijos.

Petrogradas, 3 d. liepos. Visos Rusijos Kozokų Kongresas nusprendė, kad Ukrainos žmonių apšaukta Ukraina kaip autonomiška valstija, gresia Rusijos nepadaulybai. Kongresas pasiulė savo paramą valdžiai ukrainiečių apmalšimui. Ukrainiečių maišto kurstytoju yra buvęs ministeris Durnovo. Laikinoji Valdžia ant jo namo užsiuntė kozokus.

(Tęsa ant 4 pusl.)

DAR APIE A. A. KUN. J. PRANAITY.

Pastaruoju gavome kelis laiškus nuo įvairių asmenų apie velionio kun. Justino Pranaicio paskutinės valandos. Gal ne prošali bus padavus „Zvaigždės“ skaitytojams nekurius iš tų laišku ištraukas.

Tulas kunigėlis, gerai pažinęs velionį tarp kitko rašo apie jį:

„ Taip kun. Pranaicio jau nėra. Visuomenė neteko, milžino-veikėjo, Bažnyčia vieno uoliausio savo tarnu, kunigo-apaštalo. gyvybę savo padėjusio už ją, žmogaus šventai, be mažiausio šešėlio išpildžiusio savo priederme. Taškentiniai lenkia jį suėdę, be laiko įvarę į grabą. Tamsa nežina kas pernai darėsi ten. Pašėlę smeizė jį kaip tik išmanė, skundė savo lietuvių kleboną ir po laikraščius ir prieš valdžią, buvo teismo tyrinėjimai ir tt., bet rado jį nekaltu kaip ir visuomet tokio buvo. Tai tikras kankinys. Baisiai sublogo ir paseno per paskutinį laiką. Ant galo atsigulė. Nelaisviai gydytojai pripažino ligą pavojingą ir liepė greičiau važiuot Petrapilin. Regis ketvirtą gruodžio išvažiavo vienas Petrapilin. Pabuves ten kelias dienas pas vyskupą, atsigulė Prancuzų ligonbutin ant Vosyliaus salos.

Cia pasitikrino tai, kas jau ir Taškente tu daktarų buvo pasakyta: vežys, liga neišgydoma. Pagulėjo lig 28 d. Sausio. 28-to be 5 minučių 6-ą ryto mirė. Nešė tą ligą labai kantriai; sesuo prancuzė sakė, kad neivieno ligonio ta liga sergančio nematė taip ramiai gulinio, kaip jis. Protas laikėsi lig paskutiniai, valandai. Meldėsi, keletą kartų išpažinti atliko, parašė testamentą, atiduodamas viską Turkestano katalikų reikalams.

Priziūrėtas buvo ką geriausiai, tankiai lankė visi pažįstamieji kunigai ir svietiškieji, ypatingai Turkestaniečiai. Vazinėjo ir Vyskupas Cieplakas, nuolat įdomaudamas apie jo padėjimą.

Laidotuvės buvo puikiausios 3 d. sausio. Dalyvavo visa Petrapilio kunigija, seminarija ir akademija ir tris vyskupai.

Didžiausia žmonių minia vadovaujama dviasiškijs atlydėje jį iš prancuzų ligonbučio į Sv. Katarinos bažnyčia ant Nevskio Prospektu. Pamaldas laikė J. M. Vyskupas Cieplakas, dalyvavo taipgi Seinų vyskupas Karosas ir naujai pakonsekruotas vyskupas Godlevskis.

Buvo pasakyti du pamokslai, lenkiškai ir lietuviškai. Po pamaldų, gražiausioje procesijoje tris vyskupai, kunigija ir didžia žmonių minia su tikru galesčiu, lietuviškomis giesmėmis nulydėjo Nevskio Prospektu lig Nikolajevskio vogzalo. Tai buvo tikra katalikų demonstracija. Retam tenka iškelti, žvelbiant iš šio pilko pasaulio su tokia augšta pagarpa ir ypač tokia žmonių meile.

Nuvežė Nabašninką į Taškentą, nes tokia buvo jo paskutinė valia, idant būtų po Taškento bažnyčia palaidotas. Nuvėžė kun. prof. Lozinskis, bet Kuropatkinas ten neleido po neužbaigtą bažnyčia laidoti kuno ir noroms nenoroms turėjo vežti į kapines ir palaidojo lig laikui ant tos vietos kur su laiku turėjo būt pastatyta kolyčia.

Dabar sulig kun. Lozinskio žodžiu tą dalyką bus galima pataisyti, nes naujoji valdžia jau nesikiš jį nabašniko norus.

Taškente taip pat keleta tūkstančių žmonių suplaukė jį velionio kun. Pranaicio laidotuves, nors ne visi žinojo. Sakę, Taškentas dar tokių laidotovių nėra matęs. Net patis žydai stebėjosi.

Tuojaus po mirčiai pradėjo žydai po savo laikraščius velionio vardą teršti, kad net šlykštu buvo skaityti. Lenkų, lietuvių laikraščiuose ir Novoje Vremia paduota labai gražūs straipsniai. Paskui Jo Excel. vyskupas J. Cieplakas parašė „Birževija Viedomosti“ „oproverženija“ (užginčijimus) tų žydiškų šmeiztų, tada nutilo.

Paskutinė velionio kun. Justino valia buvo idant kun. Rutenis užimtų jo tėnais vietą. Tečiaus turbūt Jo. M. vyskupas buvo privertas lenkų kitaip pasielgti ir paskyrė vieną didžiausių lenkų veikėjų, kun. Tokasewskij iš Jaroslavlės, keleta metų atgal persikėlusį iš Zitomieriaus vyskupijos.

Tas lenkas vienok neilgai Turkestano sunkiose aplinkybėse klebonavo. Po keliu dienų apleidęs Taškentą ir sugrįžęs į savo Zitomierių.

Dabar J. M. Vyskupas siunčia ten važiuot kun. Rutenį. Pastarasis, gi bijas apsiimti, aiškindamasis, kad girdi, „nabašniko nebuvau vertas nei pėdo; toks žmogus nepaprasto proto ir valios, energijos ir pasišventimo ir tai tiek turėjo nukęsti, tai ką sakyti apie mane.

„Nors visgi velionio valia norėtusi išpildyti.“

Turkestano dabar ir pažint esą negalima, tiek svieto privažiavo, nelaisvių, pabėgėlių.

Pristeigta visokių draugijų komitetų lenkiškų; pešasi jie su visais kaip tik išmano.

Indomus taipgi laiškas nekurius valdininkės rusės Petrograde, visą laiką buvusios prie kun. Pranaicio, kuomet jis sunkiai sirgo prancuzų ligonbutyje.

Stai ką jį rašo:

Noriu jums parašyti smulkmeniškai apie mūsų brangaus, neužmirštinio, švento kun. Pranaicio paskutines gyvenimo dienas ir mirtį. Buvau prie jo visą tą laiką ir mačiau jo šventą mirimą.

Atvyko čia 3 d. Gruodžio. (rusų kalend.). Patalpino jį ant Fontankos kvatierėje su kitu vyskupu sykiu. Nuo

stoties pats susirado vežėją ir atvyko pas vyskupą, 5-ą Gruod. aš jį atlankiau. Išrodė baisiai, neapsakytai sumenko, tečiaus buvo linksmas, juokavo. Gydytojai išpra-džiu nesuprato ligos. Gydė nuo kitos vidurių ligos. Tečiaus jautėsi blogiau ir 19 d. Gruod. atsigulė. Su jo paties sutikimu pervežė jį į prancuzų ligonbutį. Cia tik viena sesuo-vienuolė ligintoja suprapto kuomi tikrai ligo-nis sirgo ir man slapčia pasakė.

Visgi nieks iš mūsų nenorėjome tikėt, kad taip būtų bloga. Pats ligo-nis to nepažvelgė nei valandėlei.

Nors išvažiudamas ligonbutin atliko išpažinti, priėmė Sventiausią ir buvo pagal jo norą suteiktas paskutinis Patepimas, visgi tikėjos pasveikti ir darė ateičiai visokius plianus. Vienok baisesi liga mažne kasdien aiškėjo.

Zinant jį nuo mirties neišliksiant, buvo neapsakytai skaudu klausyt jojo tie plianai, kurie dėjo niekumet neišsipildys.

Lankydamo ligonį daugybė žmonių, kunigų ir vyskupai. Pirmiausia po savo konsekracija jį aplankė naujas vyskupas Godlevskis. Buvo jo atlankyti generolai Kostelno ir Dumerg. Klausė manęs ar gerai ligo-nis prižiūrėtas ir išeinant palinkėjo pasveikti šiais žodžiais: „que le Bon Dieu vous bénisse et vous protège et vous rende la santé.“ (Te Dievas jums palaimina, jus apsaugoja ir sugražina jums sveikatą.)

Buvo p. Bruckus, lietuvių draugijos Petrogrado pirmininkas prašyti, kad kun. Pranaicitis sutiktų priimti tos draugijos garbės sanarystę.

Paskui, matydami, kad nėra vilties, mes su kun. Grigaičiu ir seseria Rozalija (vienuole) pasitarė nusprendėme perspėti jį apie galimą mirtį. Jis nei kiek nenusigando ir atsakė: „tai kas, ašgi ne su tuščiom rankom nueisiu pas Dievą, pastačiau penkias bažnyčias, o kun. Grigaitis pastatys daugiau negu aš“.

Vienatiniai jame atmaina apsirėišė tame, kad daugiau neprašė skaityt sau laikraščių. Vietoj to aš jam skaičiau Imitation (Viešpaties sekimas) ir kitas maldaknyges. Meldėsi nuolatai, bet nei vienu žodžiu nesiskundė savo baisiais skaudėjimais! Taip, kad sesers vienuolės jį skaito šventu ir po mirčiai, vietoje už jo dušią melstis, ėmė jo užtarymo pas Dievą prašyti. Taippat ir kunigai buvė prieš merdėjimo igijo nuomonę, kad jis šventu mirė.

Prieš pabaigą atėjo dar syki vyskupas, kun. G. L. ir kiti.

Ligo-nis atliko išpažinti ir išreiškė vyskupui paskutinę savo valią bei prašymus. 28 d. Sausio prieš 6 ryte, su didžiausiu maldingumu, sventai atsiskyrė su šiuo pasauliu. Iki neužmerkė akių pats diktavo kokias maldas jam skaityt, mirė su kėiškiausiu protu.“

Merdėjimas tęsėsi 10 minučių.

Vakare kuną perneše į ligonbučio koplyčia. Atėjo akademijos klierikai su kun. Grig. pasimelsti. Ant rytojaus jie vėl visoj daugybėj atėjo ir iškilmingai perneše kuną į savo koplyčia. Sekančią dieną sudidžiausia iškilme nuvežė į Sv. Katarinos bažnyčia, lydint dviem eilėm akademikų, kunigų, trims vyskupams ir milžiniškai žmonių miniai. Pamokslas sakė k. Lozinskis, Pazių korpuso bažnyčios klebonas ir k. Laukaitas dums atstovas etc...

Sulig kito asmens laiško:

Kun. Lozinskis, nuvežęs kun. Pranaicio kūną Taškentan, sakęs, jog velionis gyveno dideliam neturte. Jo garderoba (rubai) sutilpę į dvi maži deži. Siaip visa ką turėjo paliko Taškento bažnyčiai.

Kun. Pranaicio neturtas žinomas daugeliui jau nuo seniai. Pats nabašnikas tuomi savo neturtu mėgdavo net didžiulis, o kad koks juokorius užsimindavo apie neišsvengiamas kiekvienam žmogui laidotuvėms išlaidas, jis ramiai vien atsakydavo. „Ugi žmonės manė palaidos“. Tame velionis suvis neapsiriko. Biednas kaip nebuvo, jį palaidojo iškilmingiau ir garbingiau nei didžiausią turtuolį. Geri darbai savęs išsižadėjimas, žmonių meilė atsveria didžiausią aukso kalną.

Pralotas K. Prapuoliansis prisiuntė iš Rymo „Zvaigždės“ redakcijai dar nekuriuos papildymus prie gražaus prof. kun. P. Bučio straipsnio apie a-a. kun. Pranaity, kuri tai straipsni iš „Draugo“ persispauzdino daugelis lietuvių ir lenkų laikraščių.

Rymas 30 d. bal. 1917.

A. A. PAVYZDINGO LIETUVIO KUNIGO JUSTINO PRANAICIO ATMINICAL.

(Laiškas rašytas prancuzų kalba, paduodame jį čia vertime. R.)

Gerbiamoji:

Buvo rašyta „Darbininke“ („Darb.“ persispauzdino iš „Draugo.“), jog velionis kun. Pranaicitis pastatė daug bažnyčių Turkestane, tečiaus nekroliogo autorius kun. Bučys, kaip pats prisipažista, nežinodamas tų bažnyčių vardu, turėjęs pasitenkinti vien apskritai paminint mūsų garbaus brolio darbus.

Todėl turiu garbę jums prisiųsti čia tų bažnyčių surašą, kuriuomi galite papildyti nedatekliai:

1) TASKENTE — Akmeninė bažnyčia, parapijos Viešpaties Kuno, pastatyta 1902 m.

2) ASCHABADE—Viešpaties Atsimainymo, akmeninė bažnyčia, 1903 m.

3) KIZIL ARWAT, šv. Expedito Kankinio, akmeninė bažnyčia — 1905 m.

4) SKOBELEVE (MARGELANE) Panelės Svenč. Dan-gun Emimo Bažnyčia — 1905 m.

Koplyčios.

1) VIERNY'E šv. Mykolo Arkaniuolo medinė bažnyčia pastatyta 1905 m.

2) DZARKENDE, Panelės šv. Marijos akmeninė bažnyčia pastatyta 1902 m.

3) KRASNOVODSKE, Panelės šv. Marijos akmeninė bažnyčia pastatyta 1902.

4) KOPALE, šv. Rofolo Arkaniolo pastatyta 1905 m.

Oratorijos (Maldnamiai) pastatyta šiose vietose: 1. Kokande, 2. Samarkande, 3. Termze, 4. Cardzuy ir 5. Merve.

Jum gero velijantis

K. Prapuolenis.

Pastebėtina, jog visoki lietuvišką prierasą Italijos cenzura be pasigailėjimo užtepė; net nekaltas parašas ant atmintinio paveikslėlio ir tai storai juodytu išbrauktas. Red.

Dedant į presą laikraštį atėjo „Zvaigždės“ redakcijon laiškas iš Taskento nuo kun. Vyt. Sikšnelio pranešant, jog kaip veik gen. Kuropatkiną pasodino dabartinėji rusų valdžia kalėjiman, Taškento katalikai su didžiausia paroda perneše velionio kun. Pranaicio kūną iš kapu ir palaidojo po bažnyčia toj vietoj, kur pats nabašnikas buvo pasiskyręs.

Kur atrasti neprigulmybę.

Stai jau virš šimto dvidešimtų metų kaip nesvietiško godumo vilnis sudaužė Lietuvos politiškos savistovybės laivelį ir jau daugelis musiškių buvo bepradėdą beviličiai mintyt, kad išsigelbėjimo nebėra. Teisybė, ne pyragai buvo lietuviams ir po susijungimo su Lenkija, bet galutinai netekus nei kokios savistovybės dar blogiau pasidarė. Ypač skaudžiai mūsų nuvarginta tėvynė atjautė politiškos liuosybės stoką, kuomet prasidėjo dabartinė milžiniškoji karę. Tik pagalvokit! Juk visiškai nekalta ir jokios karės nenorinti darbštaus lietuvių tėvynė nei iš šio nei iš to atsidurė pačiame baisesio karės kataklizmo viduryje. Milijoninės armijos susidurė ant mūsų derlingų laukų ir pavertė juos tyrais. Europos padaužos išgriovė mūsų turtingus miestus ir gražius, soduose paskendusius, kaimelius, išnaikino jie lietuvių kultūros židinius, išplėšė turta ir dabar toje šalyje, kur pirm iš kiekvieno kampelio tryškėjo gyvybė ir ramus kultūros darbas, teliko tik ašaras, kruvos nuodėgulių ir skaudžiausieji dejavimai nuo aušros lig aušros. Baisi, paniurusi ir begalo graudinga Lietuvos dabartis ir užtat mintys kas valandą nesulaikomai veržiasi nežinomom ateityn, kurios perspektyvos liuliuoja, ramina tą numylėtą vargū sunų lietuvi. Nors dar Lietuvos padangė garuoja nuo jurių broliuodiško lietuviško kraujo pralieto už svetimus reikalus, nors dar mūsų nekaltos rankos kraujuotos nuo vergijos pančių, bet geresnės ateities viltis priduo da mums daugiau jėgų nešti tą milžinišką vargū kryžių ir paskatina karščiau dirbti tėvynės išliuosavimo reikale. Dieve, nekarta pamanomė, juk po tiek skriaudų, sielvartų ir kančių ar gi neužvis mums didesnės laimės zvaigždutė, ar gi nepasibaigs tas kruvinas, erškečiuotas kelias, kuriuomi eina Lietuvos vaikai? Gimtojo krašto ateitis mums visiems rupi, visi apie ją įvairiausiai sanprotaujame, nes juk negalimas dalykas, kad po karei vis kas pasiliktų taip kaip buvo prieš ją. Sergėk Viešpatie! Nei mes to nenorime, nei, greičiausiai, taip nebus. Permainų politiškame kulturiškame ir ekonomiškame Lietuvos gyvenime bus, klausimas tik kokios jos bus? Kaip Lietuva po karei susitvarkys, kas bus jos vyriausis šeimyninkas, ar tinkamos sąlygos gydyti karės padarytas žaidas—štai visa eilė klausimų, kurie pavergtiems Lietuvos piliečiams yra labai svarbūs ir taip gi labai indomūs. Ligšiol mes kaž kodėl lyg ir bijojom visame platume svarstyti Lietuvos aities klausimą ir tik po Rusijos revoliucijos dažniau ir nuoširdžiau ėmėmė šį dalyką gildinti. Ypač menkai tesirupino šio reikalo apsvartinėjimu Amerikos lietuvių spauda. Petrogrado „Lietuvių Balsas“, neatsivielgiant jį buvusios cenzūros sunkenybes, pirmas arčiausiai priėjo prie Lietuvos ateities klausime ir daugiausiai pašvesdavo tam vietos, negu bile kuris Amerikos didžiulis laikraštis. Tame mūsų visuomeniško gyvenimo apsirėiškime yra nemažai klaidos, kurią privalėtų nusikratyti.

Mūsų tėvynės ateitis greičiausiai gali būti ketveriopa: ji gali tapti visiškai liuosa, nauja, atskira viešpatija, gali pasilikti po didesne ar mažesne Vokietijos globa, gali grįžti atgal po Rusijos arba net jos talkininkų protektoratu ir taip gi gali pakliuti lenkų galebyn. Nemanykime, kad Lietuvos likimas tik pareina nuo kitų, bet ne nuo mūsų pačių. Ne, ir lietuviai turi nemenkos svarbos balsą to dalyko nusprendime ir užtat mums būtina reikia kuogeriausiai atlikti visą, kiek tėvynės ateitis pareina nuo mūsų.

Kiekvienoje doroje politikoje reikalingas blaivumas, aiškumas. Užtat ir mes vel pradėdami vesti Lietuvos politiką privalome aiškiai žinoti ko mums reikia, kad savo reikalus galėtume nuosekliai ir sau ir kitiems išaiškinti, pasakyti.

Dabartinėje valandoje iš vis ko galima numanyti, kad šios karės bėgiję lietuvių tautiškai norai žymiai padidėjo, 1905 metų visuotinis Lietuvos Seimas Vilniaus mieste reikalavo tik autonomijos, bet tai buvo laikas kuomet baisiausio despotizmo slopinama mūsų tauta nebuvo su- skubusi ar atsipeikėti, visų ujama ir skriaudžiama buvo beuzmirštanti savo vertę ir galę. Praslinkus keliolikai metų truputį laisvesnio gyvenimo supratome, kad mes galime, norime ir turime pilniausią teisę savistoviai valdytis, būti viršiausiais savo žemės savininkais. Ir dabar visos mūsų partijos, visi susipratusių lietuvių inteligentai, visa musiškė tautiškoji spauda vienu balsu šaukia: „Atiduokit Lietuvai jai prideramą nepri gulmybę.“ Tą pat obalsi inrašė savo programon ir neseniai susitvėrusi Lietuvos Taryba Rusijoje, ir Amerikos Lietuvos Taryba, ir visi mūsų informacijos biurai įvairiose šalyse, ir kitos politiškos lietuvių organizacijos. Taigi, nepri gulmybės klausimas matyt yra ganėtinai nusirpęs lietuvių širdyse, neatsizvelgiant į ilgą ir skaudžią vergiją. Kad Lietuvai reikia pilnos politiškos savistovybės, tą instinktyviškai jaučia ir supranta net daugelis visiškai neapsi švietusių mūsų sodiečių, kurių ausų nepasiekė agitacijos balsai. Kun. Z-ui, kuris viešėjo Lietuvoje karės laiku, teko užklausti vieno-kito valstiečio, kaip jam geriau būtų: ar pasilikti po vokiečių, ar grįžti prie rusų. Artojias užgirdęs šį klausimą, girdi pasikasė pakauši, tipišku lietuvišku lėtumu dar užklausė, „ar man?“ ir be ilgų išvedžiojimų tiesiog atsakė: „Tai, neivienas man tėvas, nei kitas.“ Vadinasi iš šis prastutis kokio nors Pa- balio gyventojas papraščiausia sveika išmintimi supran- ta, kad jam tuomet bus geriau, kada Lietuva bus atiduota lietuviams, kada joje nešeimininkaus nei rusas nei vo- kietys. Tokiu būdu, galima drašiai sakyti, kad lietuvių dauguomenės politiškas tikslas tai nepri gulminga Lietu- va. Tokį obalsį mes ir privalome skelbti pasauliui.

Dabar nejučiomis kyla klausimas kokių būdu, kokiais keliais galime prieiti prie nepri gulmybės. Mums išrody- tų, kad tiesiausias ir tikriausias kelias prie nepri gulmy- bės — tai tarptautinis. Labai nesinorėtų, kad Lietuvos klausimas būtų išrištąs, kaip vidujinis dalykas Rusijos ar Vokietijos. Laisvė yra labai brangus dalykas ir labai retai ją duoda iš geros valios, dovanai. Valstijos pasi- liusoja nuo despotizmo pančių tik su pagelba revoliuci- jų, kraujo, pavergtos tautos atgauna savistovybę daž- niausai tik sukilus, kuomet ant laisvės aukuro sudėda- ma daugelis žmonių gyvybių. Ir Amerikoje, ir Prancu- zijoje, ir Rusijoje ir kitose šalyse reikėjo kariauti už liuo- sybę su tais, kurie nenorėjo jos duoti, žmonių krauju tapo palaistyta žemė, kol ją pradėjo glamonėti gaivinan- čios laisvės spinduliai. Užtat nemanykime, kad ir mūsų tautai kas duos pilną nepri gulmybę geru noru, kaip tą obuoli „še, imk ir valgyk.“

Neduos Lietuvai liuosybės pilnoje to žodžio prasmėje autokratiška Vokietija, jeigu mūsų tėvynės likimas bu- tų jos vienos vidujinis klausimas. Jau rodos kam kam, bet visiems gerai žinomai Lenkijai pirmiausia reikėtų duoti arba nors pažadėti pilniausia nepri gulmybę. Bėt- nė to nė kito nepadare. Garsioje vokiečių ir austrų vy- riausybės 5 lapkričio proklamacijoje paskelbta rusiška Lenkijai ne nepri gulmybė, bet tik neva nepri gulmybė. Tame dokumente nėra pasakyta, kad Lenkija bus atski- ra, visiškai nei nuo ko nepri gulminga valstija. Prie žo- džių Lenkijos nepri gulmybė yra pažymėta, kad naujoji valstija palaikysianti prieteliškus santykius su centrali- nėmis valstijomis. Vadinasi, vokiečių globa pasilieka. „Viriausias“ Lietuvos šeimyninkas p. Hindeburgas pave- lijo sutverti Lietuvos Tarybą, bet pažymėjo, kad tai bus konfidencialė (ištikima) Lietuvos Taryba. Vargu, kad ir po karės vokiečiai sutiktų palikti mūsų tėvynę var- da vien tik „Lietuva,“ bet ne „Konfidencialė Lietuva.“ Taigi, neužsitikėkime kieto vokiečio gerumu, nemanyki- me kad jis mus nuoširdžiai gerai pyragais vaišintų. Jam rūpės savo nauda, o mums savoji ir tokiu būdu stipresnis išnaudos silpnesni, nežiurėdamas jokių protestų.

Bet nuvertus carą lietuvių gal mažiau tiki laisvės nuo vokiečių, o daugiau nuo rusų. Stai „Išėivų Balsas“ šių metų 23 numeryj su tvirtu pasitikėjimu rašo, kad po Rusijos revoliucijos, „Rusijos tautoms dabar, be abejo, bus atiduota tas, kas potėisybei priklauso.“ Mums išrody- tų, kad tai yra visiškai neteisingas tvirtinimas, kad taip bus „be abejo.“ Priešingai labai reikia abejoti, o trupu- tį giliau pasiknisus net abėjone pražusta, bet tik atverniš- koje prasmėje. Teisybė, Rusijos revoliucija skiriasi tu- mi nuo Prancijos revoliucijos, kad prie žmogaus ir pilie- čio teisių ji paskelbe dar tatų teises. Tą padarė ne bar- žuazija, bet kareiviai ir darbininkai, kurie buvo ir yra svarbiausi revoliucijos veikejai. Bet buržuozija kuri tvarkys naujas gyvenimo formas, kitaip pasielgs. Gra- žus yra revoliucijos obalsiai: lygybė, brolybė, laisvė, bet didžiausias vargas, kad tuos obalsius kiekvienas savaip supranta ir aiškina. Dabar aišku, kad daug vandenilio nutekės į jures, kol bus galutinai visame pilnume įvyk- dyti Rusijos revoliucijos obalsiai. Jau atsirado ir faktų patvirtinančių liudną mus prisibijojimą. Nekalbėsiu čia apie pirmą Rusijos revoliucijos obalsį: žmogaus ir pilie- čio teises. Pasiziurėkime į antrą šios revoliucijos obalsį t. y. tautų teises.

Pirmutinėje po revoliucijos Rusijos vyriausybėje ma- tome tokių žmonių, buržuazijos atstovų, kurie į paverg-

tų tautų klausimą žvairuoja, kurie neseniai nenorėjo pri- pažinti Lenkijos nepri gulmybės, kurie svarstė planus kaip čia nugriebus Konstantinopolį ir pasidalinus Aus- triją. Teisybė, Kareivių ir Darbininkų Atstovų Taryba privertė vyriausybe paskelbti Lenkijos nepri gulmybę, bet tuo ir apsisotota. Pagaliaus juoko verta ir rusiška ta- riamoji nepri gulmybė Lenkijai — ji visiškai panaši į vo- kiečių. Rusai paskelbdami Lenkijai „laisvę“ pageida- vimo formoje reikalauja, kad lenkai padarytų su jais karišką sutartį prieš vokiečius. Be to, Suomija nori bu- ti atskira valstija, o rusai panaikino tik kaikiuriuos labiau varžančius jų gyvenimą cirkularus. Iš rusišku laikraš- čių taipogi matyt, kad rusai inteligentai vis dar negali nusikratyti minties, kad viena tauta negalivergti kitos. Kuomet esą jiems priminama, kad reikia iš Lietuvos su- tverti atskira, nepri gulmiga valstija, tai daugelis rusų politikų buk sako, kad tame atvejyje ir samojėdams rei- kia duoti laisvę. Lenkijos neva nepri gulmybę rusai pa- skelbė, bet nei Lietuvai, nei Ukrainai, nei kaukaziečiams jie nieko oficialiai nežada. Net autonomijos kitoms tau- toms dabartinė vyriausybė bijo paskelbti ir kabineto pir- mininkas kunigaikštis Lvovas laikraštiniams buk pran- sešes, kad Rusijos tautų autonomijos klausimą buk ap- svarstys Steigiamasis Susirinkimas. Iš to aišku, kad ru- sų politikai laiko Lietuvos klausimą Rusijos vidujiniu dalyku ir daugiau kaip autonomijos nežada duoti. Su autonomija ir gi daug reikia abejoti. Kuomet apie tai sprės tamsūs žmonės, kurie neturi jokio supratimo apie svetimtaučių teises, tai reikia labai abejoti, kad jie ne pamintytų, jog davyimas Lietuvai autonomijos, tai netei- šėtas Rusijos dalinimas į dalis.

Tokiu būdu aišku, kad lietuvių nepri gulmybė ir nuo Rusijos. Dabartinė Rusijos vyriausybė ir Steigiamasis Susirinkimas netik kad neduos Lietuvai ne- pri gulmybės, bet krapštys pakauši ir net autonomijos reikale. Mums telieka tik viena viltis ingauti nepri gul- mybę, tarptautiniu keliu, visuotiname taikos kongrese. Ir dabar mums reikia stengties atrasti tą kelią ir šaltam protui vadovaujant tvirtais žingsniais juomi žengti. Ka- dangi to kelio pakeliai knibzdėte knibzda Lietuvos prie- šais, tai neužmirškime būti atsargūs ir sutarkime visi. „Draugas.“

Lietuviai svetur.

Gazette de Lausanne praneša, kad 21 gegužės Frei- bourge buvo vietinių lietuvių vakaras. Tam tikslui buvo pasamdyta mieto teatras.

Prezidentu (vedėju) vakaro buvo R. P. Mandonnet, universiteto profesorius, Lektorium Dr. A. Viskontas ir lietuvių choras po direkcija profesoriaus J. Buvet. Teat- ras buvo pilnutėlis. Vakara pradėjo R. P. Mandonnet prakalbėdamas apie Lietuvą. Perstatė dabartinį apver- tiną padėjimą Lietuvos, kurios žemė išarta granatomis, sunus vieni krinta karėje, kiti išblaškyti po plačiąją Ru- siją, o likusieji kaujasi su badu. Bet neveizint materia- lio skurdo, dvasia, lig iš miogo granatų prikelta, nesau- dzia, bet veikia ir būdina savo tėvynę, kad keltus ir sto- tų visoje savo senovės garbėje eilėna kitų liuosųjų tau- tų. Paskui Dr. Viskontas autorius knygos „La Lithua- nie et le guerree“ aiškiai ir bešališkai pasakė dabartinį Lietuvos padėjimą, jos troškimą ir veržimąsi prie laisvės. Prelegentui publika gausiu plojimų rankų padėjojo. Toliaus Dr. Viskontas piešė klausytojams Lietuvos būdą ir papročius, o choras po kiekvienam paaikškinimui iliustravo lietuviškomis dainomis ir giesmėmis tai, ką prele- gentas buvo aiškines. Tokia naujiena publikai begalo patiko. Dainuota: 1) Tautiškas Gimnas, 2) Sunku gyventi, žodžiai Maironio, muzika Naujalio, 3) Lietuva, brangi mano tėvyne, žod. Mair. muz. Naujalio, 4) O gi gražus, gražus žolynų darželis, žod. Vienožinskio, muz. V. Kudirkos, 5) Sėjau rutą, muz. Kudirkos, 6) Pradėkim žodžiais šlovint, iš ofcium Panelės Sven., 7) Sveika pa- saulės poni, Gimnas prie Panelės Sven., 8) Tėve mūsų, iš Rožančiaus, 9) Pulkim ant keliu, žod. A. Strazdo, muz. Naujalio, 10) Sventas Dieve... Suplikacijos. Ir publika ir vakaro rengėjai buvo užganėdinti, nes visas kuo puik- siausiai pasisekė ir buvo naujiena. „Išėiv. Dr.“

Paskelbimas.

BLOGAS PAPROTYS KURIS VASARA PABLOGSTA.

Daugelis žmonių tingi vaikščioti ir šitas pavojingas paprotys pablogėja ypatingai karštuoju laiku. Papro- tys važinėti tramvajais ar automobiliais atima jiems sveikatą užlaikant išsimankštymą, fizinis ir protinis įe- gumas silpnėja, nevirškinimas ir vidurių kliutys tampa paprastais dalykas. Trinerio Amerikinis Karčiojo Vyno Eliksysras yra pageidaujama vaistu. Šitas vaistas praša- lina vidurių užkietėjimą, pagelbsti virškinti, paskatina norą valgyti ir sutaiso visą sistemą. Gerk jį sveikatai — tai vaistas ne gėrimas. Kaina \$1.00. Aptiekose. — Trine- rio Linimentas yra taipgi sezoninis vaistas. Jis yra puik- us nuo pamaitinimo, išsisukimo, sutinimo, nubraukimo. Jei subraukysi juomi raumenis po sunkaus darbo ar atle- tinių mankštynių, arba jei vartos jį pailsusioms kojoms po numazgijimui, tai nusistebėsi paskambė smagumu. Kaina 25 ir 50c. aptiekose, 35 ir 60 c. Krasa. Jos. Tri- ner, išdirbėjas chemikas, 1333-1339 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Dideles Dovanos!

DUOSIME VISIEMS, KURIE PIRKS PER ŠITUOS VASAROS IR RUDENS MĖNESIUS KNYGŲ IŠ MUSŲ REDAKCIJOS.

Kodel? Gi todėl, kad norime paraginti mūsų tau- tiečius, busiančius laisvos Lietuvos piliečius, kad ir vasa- ros ir rudens vakarus nepakeistų gerų knygų skaitymo važinėjimams po piknikus, išvažiavimus ir t. t.

Reikia, labai reikia žmogui atsilisio, svečio oro, bet tą atsilisį geriausiai pasmaginti galima pasiėmus gerą kny- gą.

Šitas knygas patariame pirkti:

Algimantas, arba Lietuviai 13-me amžiuje. Istoriška Dr. Pietario romanai 5 tomuose. Tai viena geriaus- sių mūsų literaturoje knygų 2.50

Fabijolė arba Bažnyčia Katakumbose. Ta Kar- dinalo Wisemano istoriška apysaka yra išversta į visas eu- ropejiškas kalbas. Musų kalbon ją išvertė velionis kun. V. Varnagiris. Tai klasiškas veikalas, su kuriom turi kiek- vienas apšvietas žmogus susipažinti. 1.00

Kova ties Žalgiriais. Istoriška drama iš garbingos mūsų senovės, parašyta Dr. Pietario. 25

Kunigo Giminė. Graži apysakėlė iš po velionio kun. Geručio (Bolvačo) plunksnos. Tai vienas jo geriausių li- teratūriškų veikalų. 20

Iš Kelionės po Europą ir Aziją. Šita knyga tai uni- katas mūsų literaturoje. Gražiausia kalba čia aprašyta lietu- vės patrijotės mintys, atsilankius Prancijos ir Vokie- tijos žemėse, taipgi Lietuvoje ir senovės lietuvių žemėse, taipgi Azijoje, Kaukaze, Maskvoje, Petrapilyje ir tt. Be biskio 400 puslapių ta knyga papuošta suviršum 100 gra- žių iliustracijų. Popieros aparais 2.00
Audeklo aparais 2.25
Skuros aparais, paaukuotais kraštais 3.50

Kas norėtų išsirinkti rinktinę dovanėlę, kurią ga- vęs tikrai brangintų, teperka šitą knygą.

Ne Mieste Laimė. Garsio visame pasaulyje Pierre I 'Ermite'o apysaka, išversta į mūsų kalbą Julės Pranai- čūtės. 1.00

Vaičičio Eilės. Su velionio mūsų dainiaus plačia bijografija ir paveikslu. Ypatingai tinka ta knygelė pasi- imti išvažiuojant kur pusdieniui ant atsilisio. 75

Petrimpo Laiškai. Parašyta velionio kun. A. Kau- po. Kas mėgsta rimtesnį skaitymą ir nori prasimokinti, apsišviesti, šitoje knygoje ras daug savo protui dvasiško maisto. 60

Pasikalbėjimas Giesmininko su Lietuva. Vysku- po A. Baranausko vienas iš geriausių patriotiškų tvariniu. Skaitydamas tą mūsų tėvynmelio veikalą smagiai pralei- si kelias atsilisio valandas. Kaina tik 05

Pradžia ir Išsiplėtimas Katalikų Tikėjimo. Para- šyta Vyskupo Mot. Valančiausko. Gražiausia klasiška kal- ba čia aprašyta pirmųjų amžių katalikų istorija. 1.00

Sodžionių Teologija. Pritaikinta prie sodiečių nuo- monės. Katekizmo formoje ir trumpais pamokslėliais kla- siška to mūsų rašliavos korifėjaus, kun. J. Geručio, čia iš- dėstyta visa, kas apšviestam lietuviui katalikui žinotina. Jaunesnieji mūsų inteligentai vien del kalbos gražumo privalėtų tą knygą studijuoti. Puslap. 285. 1.00

Skaitymai iš Šventųjų Gyvenimų kiekvienai metų dienai. Su paveikslais. 4 tomuose. 3.00
Su gražiais audeklo aparais 3.50
Drutais skuros aparais 4.50

Biurokratai. Graži Jono Kmito apysakėlė iš pa- skutinių atsitikimų Lietuvoje. Čia gražiai ir vaizdžiai apa- rašyta Rusijos biurokratų šeiminkavimas Lietuvoje. 25

Kam netinka šios knygelės, gali pasirinkti kitas iš mūsų katalogo.

Kas pirks knygų nemažiau kaip už 2 doleriu — tam duosime dovanų už 30 nuošimčių. Perkantiems už ne- mažiaus kaip už 5 dolerius, duosime dovanų

„Ž V A I G Ž D E S“ P R E N U M E R A T A .

vieniems metams ir dar pridėsime auksinį rašančių

Kas nenori laikraščio „Žvaigždės“, tas galės pasi- rinkti knygų iš mūsų katalogo už 2 doleriu.

Pingus ir užsakymus meldžiame siųsti šiuo adresu:

A. MILUKAS & CO.
3654 Richmond Street, Philadelphia, Pa.

Kares Naujienos.

(Tasa nuo pirmo puslapio.)

Duma nepasiduoda.

Petrogradas, 29 d. Biržlio. Kaip jau „Zvaigždės“ skaitytojai žino, praita savaitę Kareivių ir Darbininkų Sąjungos delegatai buvo pareikalavę, kad Duma ir Valstijos Taryba išsiakirstytų.

Dūmos nariai savo posėdyje nutarė nepaisyti to reikalavimo ir išleido atsišaukimą į Rusijos žmones. Tame atsišaukime jie sako, juog Dūma daugiaus pasidarbavo caro nuvertime nuo sosto ir dabartinės valdžios įkūrimė, taigi jos narių pareiga esanti ir dabar neatsisakyti nuo darbo, kol nebus įvesta Rusijoje tikroji ir ilgai patenkanti valdžia.

Rusų pulkai šaudosi.

PETROGRADAS 1 D. LIEPOS. Karės ministerio Kerensko įsakymu, kad visokie prikalbinėjimai nuėjo niekais, 12 ir 13-tos divizijos šauliai buvo apsupti artilerijos ir raitarijos pulkais ties Zukovo kaimu.

Artilerija pradėjo šaudyti ir nepaklusnuosius iš kanuolių su granatais ir šrapnelėmis.

Po tam raitarija padarė ataką. Daugelis nepaklusniųjų šaulių išmušta, kad matydami likusieji jų 500 draugu pasidavė ir jiems visiems atimta ginklai!

Rusų armija išsijudino.

Iš Berlyno raportuoja jog rusų kariumenė pradėjo smarkų ataką prieš vokiečius Stripa fronte Galicijoje ant beveik aštuoniolikos angl. mylių linijos. Sulig gi to paties vokiečių oficialio pranešimo, rusams tečiaus nepasisekė; jie apturėję vien didelius nuostolius ir buvę priversti sgribtis atgal. Guvi batalija tiapgai išsivyniojo netoli Koniuchy ir tarpe Zlota Lipa ir Narayuvka.

Rusai paėmė 21 kanuolę.

Londonas. Austro-vokiečiai spaudžiami rusų armijos evakuoja Bezezany, apie 50 angl. mylių nuo Lembergo.

Rusai jau apgulė Brizizany iš trijų šonų.

Nors vokiečių telegramos tvirtina buk rusams nepasisekė atakos, tečiaus Londono raportai tvirtina priešingai, ir kad pastariejie suglemžė 21 kanuolę savo priešų, ir 16.000 belaisvių. Brzezany yra drutai apginkluota pozicija ant Zlota Lipa, Dniestro prieplaukos.

Mušiai Lietuvoje atsinaujino.

Berlyno žiniomis apie Rygą ir Smargainius veikia smarkiausiaji artilerija. Tečiaus, pastarųjų tvirtinimų rusų atakos, lyginai kaip ir palei Kovel-Lutsko gelžį nuėję niekais.

Austrijos cecorius darbuojasi dėl taikos.

Amsterdam 30 d. Biržlio. Telegramos iš Austrijos sostinės Viennos praneša, juog cecorius Karolius audijencijoje, įvairių partijų vadams suteiktoje, pasakė, juog jis nenuilstančiai darbuojasi, kad greičiaus užbaigus karę. Austrijos parlamento atstovas Hauser, atsilankęs pas cecorių, pranešęs apie tai parlamente, pridedamas žodžius: „mūsų cecorius yra ramybės kaizeris.“

28 žmonės žuvo su laivu.

Paryžius, 1 d. liepos. Viduržemio Jūroje paskendo Prancuzų laivas Himalaya su 207 keleiviais įskaitant tarnybą. Su laivu neteko gyvasties 28 žmonės.

Kardinolo Mercier sekretorius kalėjime.

Amsterdamas. Sulig Telegraaf'o keli Belgijos primato, Kardinolo Mercier kanceliarijos sanariai ir kiti, viso 20 kunigų buvę suareštuoti vokiečių valdžios įsakymu ir uždaryti kalėjime Belgijoje. Tarp jų areštantų esąs ir kardinolo Mercier privatinis sekretorius pasmerktas metams kalėjiman taip gi Malines'o Vyskupas Legraive. Vokiečių valdžia juos apkaltino už pasakymą šiose Sekminėse pamokslo apie krikščionių gailaširdystę.

Reimso katedra vis bombarduojama.

Prancuzų karės štabo raportais, vokiečiai nesiliauja bombardavę istorinę Reimso katedrą. Pastaruojų bombarduodami patį miestą, paleido į pačią katedrą aštuonias bombas. Ar kas jos da išliks po kare?

Vokiečiai bombardavo Dunkirkų.

Berlyno paskelbimais, vokiečių artilerija praeita savaitę smarkiai apšaudė Anglo-Prancuzų apginkluotą portą Dunkirke. Talkininkai atsिमokėdam apdaužė vokiečių užimtą miestą Ostend.

Zinutės iš visur.

— Vokiečių povandeniniai laivai nuo 1 d. liepos iki 4-ai paskandino 20 Anglijos laivų.

— Belgijoje, mieste Liege, vokiečiai sužadė moteriškę Grandprez su jos broliu sykiu, itartu šnipinystėje.

— Brazija, sulig Rio de Janeiro telegramų, paskelbė karę Vokietijai.

— Budapeštas, Vengrija. Šios vietos moters kėlė didelės demonstracijas reikalaujamos lygus su vyrais slapto balsavimo teisių. Gatvėse parodavo apie 20.000 moterų, buvę ir su policija apsikamšymų.

— Washington 4 d. liepos smareštuota 13 sufražisčių už kelimą demonstracijų prieš Baltąjį Rumą.

— Šių metų 4 a liepos Suv. Valst. neprigulmybės šventė apsiėjo su mažiau žmonių gyvasčių aukų nei ligi šiol kad būdavo. Viso labo tik keturi žmonės neteko gyvasties ir tik 48 sužeista nuo sprogalų.

— Prancijoje didelį mušiai siaučia Aisne ir Meuse upių frontuose, prieš Verduną.

— Sulig „Dr.“ Red., J. M. Vyskupas A. Karosas jau pargrįžo Lietuvon. Apsigyveno Vilkaviškyje.

— Kynų imperatorius savo išleistame edekte 1 d. liepos, pažadėjo žmonėms suteikti konstitucijinę valdžią, panaikinimą republikoniškų taksų ir nesikišimą Manchu princų į šalies politikos reikalus. Už vaiką imperatorus kol kas valdo generalas Chang-Houn.

— Kynuose kila naminė karė. Prezidentas Li pabėgo į Anglijos legaciją ieškoti prieglaudos.

— Suv. Valstijų laivynas Prancijon beplaukdamas laimėjo gana svarbią pergalę. Dusk buvo užatakuotas vokiečių submarino, tečiaus atakas atmušė ir patį submariną sunaikino. Regimai vokiečiai koku nors keliu gavo žinią apie Amerikos ekspedicijos judėjimą, nepaisant didžiausių šios šalies valdžios atsargumu toje dėjoje.

Amerikos Naujienos.

★

Teisinga Kongreso kritika.

New Yorke dienrašcio „The Evening Mail“ redakcija peikia dabartinio Kongreso sumanymą suversti visą karės lėšų sunkumą ant visuomenės ir darbininkų, kurie ir teip sunkiā naštā daug pabrangusių daigtų gyvenimui reikalingū neša. Kongresas nori uždėti didesnes mokeskis ant arbatos, kavos, cukraus, kakao, pasilinkiminimų bilieta, Fordo automobiliu, grafonu, pačtos ženklelių, espresso siuntinių ir kitų reikalingiausių kasdieninio gyvenimo reikalū. Teipgi nori uždėti mokesčių 4 nuosimčių ant visų įeigu per 2000 dol. į metus.

Sulyg „Evening Mail“ tokių mokerčių apkrovimas atneš išdūi įeigu nekiek daugiau per 4 milijonus doleriū, bet apunkis neapsakytai keliū šimtū tūkstančių dienaiš dienos su didelėmis šeimynomis gyvenančių žmoniū. Uždėjimas mokerčių ant reikalingiausių gyvenimui dalykū ir teip pabrangusių nesvietiškai dar labiaus anų kainas pakels, apunkis visuomenės gyvenimā.

Vietoje to daug geriaus Kongresas padarytū uždėda mas dideles 40 ar 50 nuosimčių mokeskis ant padidintū didžiūjū turtuoliū įeigu. Vadinas, jei kokie didžturčiai ir anų kumpanijos, karės laiku pakeldami savo prekiū kainas, uždërba daug daugiau nei prieš karę, tai valdžią turētū anų padidinto uždërbio dalį paimti karės lėšomis apmokėti.

1915 metuose buvę Suvienytose Valstijose 3.284 žmonės, kurie patys prisipažino uždërba suvirš po 100.000 dol. į metus. Anų visų įeiga būvusi 1 bilijonas ir 108 milijonai doleriū. Uždëdant mokesčių ant tokiū įeigu lengvai būtų galima būvę surinkti išdūi 721 milijonus doleriū ir aniems didžturteliams nei kiek sunkenybės nebutū padaryta igyti gyvenimui reikalingus daigtus.

1917 m. skaitlius tokias metines įeigas turinčių pasidvigubinęs, jų esą 6.848.

Uždëdant didelę mokesčių ant visų įeigu pereinančių 100.000 dol. galima būtų surinkti užtai 800 milijonus doleriū, imant po 40 nuosimčių, o 50 nuosimčių atimant pasidarytū 1000 milijonū doleriū. Turėdami šimtus tūkstančių metinės grynų įeigos didžturčiai lenvai galētū pragyventi, nejaustū tokio vargo, kaip kad biedni žmonės, jei aniems pabranginti duona ir kasdieninius gyvenimo daigtus.

Jogei dabartinis Kongresas nemano teip daryti, tad „Evening Mail“ redakcija teisingai jo klausia, ar jis yra Suv. Valstijų žmoniū Kongresu, ar vien didžiūjū turtuoliū Kongresu?

Naujas maisto bilius nedraus alų dirbtį.

Washingtonas. Akiveidoje didelės opozicijos prieš pasikėsinimą ant svaigalų pramonės laike karės, paduota kongresui naujas bilius leidžias dirbtį alų ir lengvus vynus. Sito biliaus rėmėjai tikis laimėti pergalę.

28 žmonės prigerė Niagaros vandenpuolyje.

Pereitā sėkmadienį į Niagaros upę išoko tramvajus pilnas žmoniū iš kuriū pasekmėje 28 mirtinai prigērė ir 35 sužeidė. Nelaimė atsitiko dėl tos priežasties, kad toje vietoje gelžkelio begiaitapo nuplauti.

50.000 vario kasikų sustraikavo.

Globe Ariz. 1 d. liepos. Miami and Inspiration, Ariz. vario kasyklos sustraikavo beveik 92 nuosimčiai darbininkū. Viso labo sakoma, netrukus sustos dirbė 50.000 kasikū.

Pažvelgiama šnipą Suv. Valst. laivyne.

Washington 4 d. liepos. Ne be pamato turbut rūpinamasi susekti Dėdės Samo laivyne vokiečių šnipą, kuris suteikia savo vientaučiams žinias pirmiau, negu Suv. Valst. valdžia pasiryžus tai daryti.

Taip apie pasekmingā Amerikiečių kariumenės nuplau-

kimā Prancijoj vokiečiai pirmiau pagarsino negu Washingtonas.

Iš kur jie tai dažinojo, tai paslaptis, kurios atidengimui šiaudien uolai darbuojosi Suv. Valst. valdžia per savo slaptus agentus. Vyriausia pažvelgiama esant gudrū šnipā pačiame šio šalies laivyne, gal tarp pačių Pershingo kareiviū.

Bus paliuosuoti nuo kariumenės.

Suv. Valst. Valdžios nusprendimu nuo priverstino kareivimo bus paliuosuoti: Visi dvasiškiai, klierikai, tarnaujanti kariumenėje ar laivynė, Vokietijos pavaldiniai. Pašaliečiai be pirmų popieru, miestū ir apskričių viršaičiai, darbininkai kariškose istaigose, Muitinyčių valdininkai, vedusieji turį vaikus, arba vaikai turį užlaikyti motinas našles ir mažesnius brolius bei seseris ir visi tie kuriems jų tikėjimas draudžia kareiviant.

Visatinė prohibicija neteisinga.

Po tokiu antgalviū New Yorke „Evening Mail“ pagarsino savo reporterio interview su Jo Eminencija Kardinolu Gibbons'u, Amerikos primasu.

„Netikiu į tautiškąją (visoje šalyje) prohibiciją arba užgynimą naudotis lengvais vynais arba alum.“ Kardinolas sako, kad jei kokio miestelio arba distrikto gyventojai sutaria, kad prohibicija yra reikalinga, jie gali ją praversti ir jinai jiems gali but naudinga. Kas kita yra su prohibicija visoj šalyj. Jinai priešinasi ne tik asmens laisvei, bet dar publikoje gamina hipokriziją (veidmainiavimą). Geriausiaji blaivybė yra ta, kuri stovi ant liuosios valios.

Visuotina prohibicija taip kenksminga, kaip kenksmingas kai-kuriuose valstijose gyvuojas istatymas vardu „blue-law.“ Sulyg šito istatymo šventomis dienomis (sekmadieniais) draudžiama žmonėms atlikinėti kad ir paprasčiausius savo kasdieninius darbus.

Rusijos Lietuvių Draugijos nukentėjusiems nuo karės šelpti Centro Komiteto atsiliepinimas.

„Apsiniaukusiame Rusijos danguj prašvito skaisti saulutė.“

Sukilusi liaudis sutrupino amžiais kaltus pančius. Subyrėjo valdonų galybė. Lengviau atsiduso žmoniū minios ir eina tvarkyti savo buvio.

Lietuviai neprivalo pasilikti užpakalyj. Senoji skriauda jau pašalinta: igijome lygių teisių. Laisvę iškovojuos, kitos teisės pareina nuo mūsų pačių. Centras širdingai sveikina savo skyrius, igaliotinius, bendradarbiū, globiamuosius ir visus tremtinius politikinėse laisvės ir lygybės sueilaukus!

Lietuviai turės dabar progos sparčiai dalyvauti politikos ir visuomenės gyvenime, bet mūsų Draugijos uždavinys paliks, kaip ir buvęs, šelpti pašelpos reikalingus. Kolei nepasibaigs karė, kolei žmonės pašelpos ir paspirities reikalingi, mūsų draugijai pasilieka tas pats darbas dirbti. Vargas tuo tarpu nē kiek nesumažėjo ir mums teks dar labiau itemt visos jėgos, kad drbtis dētus kuodaugusia bendradarbiū. Be skirtumo lyties, pažiuru, padėjimo, laikysimės ir toliau nepartinės bešalės pozicijos, turėdami tik vienā programą: šelpti tuos, kurie daugiausia pašelpos reikalingi.

Atsimindami vienok, kad visuomenei laisvai dirbti dabar jokiū kliūčių būti negali, kad ir mūsų tautos plėtojimosi niekas toliau nebevaržys, manome, jog ir pačių pabėgėlių šelpimo organizacijos artimiausioj ateityje turės reorganizuotis naudojamosi įvyksiomis gyvenimo atmainomis, o tuo tarpu prašome ir reikalaujame iš mūsų skyriū igaliotinių ir visų bendradarbiū:

1) kad šelpimo darbe dar daugiau ir uoliau laikytūsi visuomenės principų ir būtinai pildytū visus mūsų aplinkraščio nurodymus Gruodžio m. 7 d., 1916 m. No. 6219.

2) kad visose mūsų istaigose dirbtū lietuviū kalbos ir mūsų žmoniū dvasios,

3) kad mokyklose visi mokslo dalykai būtų mokomi lietuviū kalba kiek tat nekenks šiū metų mokslui baigti; rusū kalba privalo pasilikti mokslo dalyku;

4) kad pašelpa dabar gali naudotis įvairių rušiū politikos tremtiniai, tiek gyventi, tiek grįzt iš tremiamos vietos.

Vice-Pirm. St. Silingas,
Sekretorius C. Petraškevičius
Komiteto Reikalų vedėjas J. Linartas.

Du lotai pardavimui.

Camdene, N. J. pas Philadelphia pasiduoda du lotai geroje vietoje, arti keturiū bažnyčių ir vienos mokyklos ir lignonbučio. Parsiduoda geromis sanlygomis užtai kad savininkas priverstas parduot, nes išvažioja į Rusiją. Atsizinoti pas Jonā Leluskį 3194 Almond st., Philadelphia, Pa. (OŠ 'ON)

Europos žemlapis po karei.

New Yorko „Metropolitan Magazine“ Liepos mėnesio laidoje talpina buvusio prezidento Roosevelto straipsnį apie atmainas Europoje, kurios turės įvykti po karei.

Mums itin įdomus tas straipsnis, juog jame terp kitko paminėta, kad ir „Lietuvos reikalai turi būti teisingai aptarti“.

Ex-prezidentas nurodo savo straipsnyje apie tulas viešpatijų rubežių atmainas, kurios turėsiančios įvykti, iš atžvilgio įvairių tautų teisingų reikalavimų užganėdimo. Anot p. Roosevelto, nekuriuose vietose, kur italai susimaišę su slavais, katalikai kroatų su pravoslavais, serbais ar lenkais su vokiečiais, negalima busią visą tautų užganėdinti, reikėsia vien rūpintis tada, kad visos tautos toje apylinkėje gyvenančios būtų kiek galima užganėdintos, gvarantuojant anoms lygybę be skriaudos jų susiedu.

Sulyg p. Roosevelto Taikos Konferencija turėsianti pasirūpinti, kad:

- 1) Belgija būtų atstatyta ir anos nuostoliai atlyginti.
- 2) Luxemburgo kunigaikštija turėsianti būti prijungta prie Prancijos ar Belgijos.
- 3) Prancija turi gauti atgal Alzaciją ir Lotaringiją. Bet kad rytinėje Alzacijoje yra augšti kalnynai sudarą prigimtąjį karišką rubežių, tai ans galėtų būti rubėžiūmi terp Vokietijos ir Prancijos, jei Alzacijos žmonės panorėtų pasilikti prie Vokietijos. Bet Prancija pati turi tą reikalą nusprešti.
- 4) Italija turi atgauti taip vadinamos Italia Irredenta (neatpirktosios Italijos) žemes, iskaitant Triestą, bet Austrijos vaizbos reikalams turi būti gvarantuotas priėjimas prie Viduržemio jūros.
- 5) Cekai ir anų giminiečiai už dabartienės Cekijos sienų turi sudaryti naują valstiją.
- 6) Pietiniai Slavai turi sudaryti didesnės Serbijos Valstiją.
- 7) Reikia pasirūpinti, kad madžiarų ir rumanų žmonės būtų atskirti ir sudarytų savas valstijas.
- 8) Demokratiškai Rusijai atiduoti Konstantinopolį, teipgi anos globai pavesti autonomiškąsias Suomiją, Lenkiją ir Armeniją.
- 9) Lietuvos teisingi reikalavimai turi teipgi būti išpildyti.
- 10) Šiaurinio Schleswigo danams leisti balsuoti ar jie nori, ar ne būti po Danijos valdžia.
- 11) Airija privalo pasilikti Britiškoje imperijoje, bet jau atėjo laikas, kad jai suteikit savyvaldą. Anglijai, ir Japonijai tepalieka naujokynės, kurias anos užkariavo šioje karėje.

Jei neapsiriksimė tai šiame atvėjyje pirmą kart iš Talkininkų pusės yra kalbama ar apie „teisingus Lietuvos reikalavimus“. Iki šiol vien vokiečių buvo keliamas Lietuvos Valstijos klausymas, bet ir tai vokiečiai į Lietuvą žiūrėjo, kaip į savo kolonizatoriškos politikos auką.

Ex. prezidentas Rooseveltas yra didis Talkininkų šalininkas ir jo žodis daug sveria ypač Anglijoje ir Prancijoje.

Taiigi dabartinis jo pastatymas Lietuvos klausymo mus ytin svarbus.

Prie p. Roosevelto American Relief for Lithuanian War Sufferers, veikias New Yorko apyelinkėse, kelis kart kreipėsi su savo atsilaukimais. Buvo jam nusiųsta svarbesni pranešimai apie Lietuvą, Lietuvos žemlapis buvo net atsiliepta į jo žmoną. Teipgi ir iš kitur, girdėjome, Rooseveltui buvo rašyta, primenant anam didę lietuvių anglekasių ir Chicagos skerdyklų darbininkų simpatiją. Buk kaip buvę jis atkreipė atydą į mūsų klausimą ir pastatė kitų svarbių Europos klausimų eilėje.

Sito Roosevelto straipsnio turinį pagarsino daugelis kitų rimtesnių Amerikos laikraščių, terp tų ir svarbiausis mėnesinis žurnalas „Review of Reviews“.

Buvęs Austrijos ambasadorius Suv. Valstijose p. Dumba (lenkas) Vienos „Neue Freie Press“ laikraštyje parašė straipsnį, kuriame išdėsto sąlygas, kokiomis Austrija apsilma taikinties ir baigti dabartinę karę. Tos Dumbos taikos sąlygos taip „kuklios“, kad Austrija po karės būtų stipresnė visais pasieniais, negu pirm karės.

Dumba tarp kitko rašo: „Jei iš Serbijos pusės pavojus bus sulaikytas, o mūsų teritorijos bus nepaliečiamos, tai po tuo pirncipu tuojaus dedame parašą.“

Taikos sąlygos gi tokios: Rusai turi apleisti visas užimtas Austrijos teritorijas, o austrai-vokiečiai apleis rusų teritorijas.

Turi but atgaivinta Lenkija.
Austrijai del visako turi tekti Serbijos sostinė Belgradas ir Cernogorijos kalnas Lovcen.
Rumunijos javai turi but parduodami tik Centralėms valstybėms.

Italai turi apleisti Albanijos uotsą Valoną; Adriatiko jurių laisvė turi but garantuojama.

Austrija pagelbės Rusijai gauti liuosą išėjimą iš Juodųjų ir Tarpžemių jures, bet Rusija turi sugražinti Turkijai visas jos užimtas teritorijas.

Bulgarijai turi tekti Dobrudže ir dalis Makedonijos.
Anglijos premieras Lloyd George Glasgow'e savo kalboje apreiškė nekurias taikos sanlygas, kurias Prancija ir Britanija pasiryžė priimti, kaip antai:

- 1) Vokietijos sudemokratinimas;
- 2) sugražinimas Belgijos pilnon savistovyben;
- 3) sugražinimas Prancijai jos teritorijų, užimtų vokiečių kariumenės;
- 4) sudrutinimas Britanijos apsigynimo Indijoje užimant Mesopotamiją.

Pastebėtina, jog Anglijos diplomatas savo kalboje nei žodziu nepamini apie Alsace—Lorraine sugražinimą Prancijai. Vien apskirtai kalba apie sugražinimą žmonems gimtinių žemių, iš kurių jie tapo išvaryti.

TEISMU GRASINA, NEAPSILEISKIME.

Gerbiamą „Zvaigždės“ Redakcija!

Kaipo senas Jūsų skaitytojas, jau septyniolikta metų su „Zvaigžde“ kas savaitė besidžiaugdama, nekarta ir pats parašiau savo nuomonę ir Jūs maloniai patalpinote. Paskutiniaisiais metais, kada privaziavo iš senos tėvynės visokių jaunų jaunesnių mokslinčių, mūsų senesniųjų nuomonė ir mūsų veikimas budavo aprėkta, pasiepta teip mūsų laikraštijoje kaip ir seimuose, kongresuose, susirinkimuose. Juo labiaus mums seniems ankšta pasidarė, kada išvydome savo jaunus svečius ir mokintojus su visokiais titulais: „gerbiama“, „daktaru“, „veikėju“ ir tt.

Tadgi nedvyai, kad ir aš nekarta susilaikiau nuo rašymo. Dar ko, mislijau, pareisiu į kelią aniams didžiavyriams, nepagerbsiu į valias jų planų ar sumanymų, tai gali dar koku tėvynės nevidonu apšaukti, kaip antai „Darbininko“ energingi redaktoriai stengėsi neseniai atimti garbę tėvynmelių keliems New Yorko kunigams, ką anie be šių pagalbos surinko tukstančius Lietuvos pavargėliams ir išgarsino mūsų tėvynės vargus terp itekmingiausių šios šalies žmonių, net patys pirmutiniai buvo klabinti pas Suv. Valstijų prezidentą Lietuvių Dienos išgavime.

Sitą kart bėt ir aš išlendu iš savo užpečkio ir pasidrasinu savo žodį pasakyti. Mat kame reikalas: Pateko man į rankas „Tėvynės“ N. 25, kur redaktorius savo peržvalgoje užsipnuola ant gerbiamo profesoriaus kun. Bučio ir anam net kalėjimu grasina, ką tas visos Lietuvos žmonių gerbiamas mokslinčius „Draugo“ išspauzdino straipsnį, raginantį Centrali Komitetą, kad pinigus „Lietuvių Dienoje“ surinktus kuoveikiaus pasiųstų Lietuvon.

Kunigą profesorių Bučį aš pažinojau nuo seniai iš Lietuvos, labai aną gerbiau už ano didelį mokslą, karštą tėvynės meilę ir didelus nuopelnus dėl Lietuvos; norėčiau jį kada sueiti ir ašmeniškai anam padėkavoti už jo gražius raštus. Tad suprantate, gerbiama Redakcija, kad skaitydamas „Tėvynės“ redaktoriaus koliojimus ant to gerbiamo mūsų visų mokslo vyro ir net vaikiškų grumojimų kalėjimu, pamiršau savo nedrasą akyveizdoje mūsų jaunesnės kartos rašytojų ir klabinu į Jūsų laikraščio skiltis.

„Tėvynės“ redaktorius labai rustauja, kad „Draugo“ buvo reikalauta, idant surinkti pinigai būtų pasiųsti Lietuvos žmonėms ir jis tą reikalavimą vaikišku vadina, nors prisipažįsta, kad tokis būvo prizadėjimas pradžioje padaryta. Mat, dabar, kada ppp. Lopetai ir Salčiai važinėjo Washingtonan (keno lėšomis?) ar gal už aukas badaujantiems surinktas), tai jau statikta pinigų pasiųsti Petrogradan. Esą karė terp Amerikos ir Vokietijos, tai teip turi būti. Kodėl bet žydai gali sušelpiti savo pavargėlius Lietuvoje? Pats prezidentas Wilsonas savo paskelbime Lietuvių dienos argi nerasė, kad 4 milijonai Lietuvių bada kenčia ir reikią anuos sušelpiti?

Kaltė visų Centralio Komiteto narių, kad jie per kelis mėnesius po Lietuvių dienai nesirūpino išsiuntimu visų pinigų Lietuvon, vien rašė apie blokus, šaukė suvažiavimus, darė mitingus, už atvykimą aturiuosna sau lėšas skaitė. Nuo 1 d. Lapkričio iki karės apšaukimui perėjo pusė metų, o pinigai nebuvo išsiųsti. Vien mūsų ponai ir poneliai politikas varė, paskui teisinis, už išlaidas, vieni prikaišiojo kad dėžės perdaug kainavo, kiti sakė, kad teip turėję būti. Buk kaip buvę, ir dabar, jei noras atsirastų, be važinėjimo Washingtonan, be leidimo pinigų ant gelžkelių ir hoteliuose, galima būtų už 21 centu gromatą parašyti į reikalingas vietas, ir surasti kelius išsiuntimo.

Sulyg „Tėvynės“ redaktorių išėitu, kad ir švento Tėvo leista kolekta bažnyčiose, negalima siųsti mūsų pavargėliams po vokiečiu, kolei tas ar kitas mūsų veikėjas nenuvažiuos ton ar kiton vieton, kol nebus prirašyta korespondencijų apie blokus, vienybes ir tam panašius daigtus, kol nebus ponams su „Gerbamiųjų“ titulu geras nuošimtis kaipo alga už anų „veikėjavimą“ atmokėta.

„Tėvynės“ redaktorius rašo karčius žodžius apie katalikus buvusius Centralio Komiteto narius, vadindamas anuos netikusiais.

Girdi, „turime pasakyti jai (t. y. katalikų visuomenėi), kad katalikų atstovai suviliojo žmones, kurie siuntė juos į C. K-tą Lietuvių Dienos reikalais rūpinties. Tie katalikų atstovai, pastebėję, kiek daug vargo ir nesuipratimų iškyla su L. D. pinigų išsiuntimu ir atskaito-

mis, pasitraukė iš Centralio Komiteto, kad sudarius klerikalų laikraštijai tinkamas aplinkybes šmeižti ir niekinti tuos C. K-o narius, kurie liko ištikimi savo pareigoms ir pasiryžo netik atlikti visą pavestą jiems darbą, bet teip pat priėmė ant savęs ir anų pabėgėlių-atstovų darbų atsakomybę“.

Ne mano pareiga ginti katalikų atstovus, bet turiu pasakyti, juog šitie „T.“ redaktoriaus žodžiai apsilenkia su teisybe. Kurie atsimename pernai rudeniū rašymis mūsų laikraščiuose ir kalbas, tai žinome, kad tų žodžių autorius tada į padanges kėlė visus tuos „katalikų atstovus“ ir, girdėjome, grumojo savo plunksnos aštrumu visiem tiems, kurie apie anuos kitaip manytu.

Baigdamas savo straipsnį „T.“ redaktorius grumoja „D.“ redaktoriui kalėjimu vardan C. K-tą už tai ką anisai drįso kritikuoti „C. K-ą“.

Ant to galima būtų pasakyti nariam p. „T.“ redaktoriui, kad yra žmonių, kaip antai Waterbury'o lietuvių, kurie sako, reikią C. K-ą, teisman šaukti, kad su advokatų pagalba išnagriniėti visas įeigas ir išėigas, kurioms patikrinti p. „T.“ redaktorius šaukėsi „katalikų atstovų“, net ne C. komiteto narių, nes laisvamanių autoritetas, regimai, nepakaktinas buvo.

Situo išsiokimu, mano nuomone, p. „T.“ redaktorius parodė, kad jis neturis argumentų prieš „Draugo“ redakciją. Bet rasi būtų geriausias dalykas, kad sulyg p. „T.“ redaktoriaus velijimą C. K-as pasiduotų į teismą su „Draugo“ redakcija. Tada galėtų visi sužinoti už kulies veikimus nekurių mūsų „veikėjų“. Jei mūsų laisvamaniai nori varžymosi po teismus, tai tepradeda. Tik mes katalikai, aukojė Lietuvij Dienoje pinigus mūsų pavargėliams tėvynėje, turėsime pasirūpinti, kad C. K-as ir „T.“ redaktorius su savo sėbrais neakvotų pas advokatus ir teismuose pinigus nuo karės nukentėjusiems surinktus. Sitą darbą geriausiai padarys New Yoko apyelinkės ir New Jersey lietuvių. Jiems arčiausiai.

Reikės tuojaus susinešti su Waterbury'o ir kitų vietų lietuviams ir uždėti inunction ant C. K-o globojamų pinigų, kad anų nei vienas skatikas daugiaus nebūtų panaudotas ne sulyg aukotojų intencija.

Teisybė bus mums gėdos prieis svėtimtaučius, kada bus išdėstyta visa betvarkė ir surute ir nesutikimas mūsų ponų politikų, bet tas išeis ant gero. Toliaus tokios betvarkės ir tokių bloku nebus. Taigi lauksim „T.“ redaktoriaus žadamo bylinėjimosi: aš aukoju \$5 katalikų teisybės ir „Dr.“ redaktoriaus garbės apgynimui: Pinigus prisiusių „Zv.“ redakcijon, kaip veik ateis žinia, juog „C. K.“ p. „T.“ redaktoriaus raginamas pradės bylinėjimasi. Manau kad šimtai katalikų atsiras su tokiais pat norais ir aukomis.

Nors kartą atsilėšime nuo nuobodžių straipsnių apie sriovių vienybes. „T.“ redaktorius akis mums atidarė. Už tai jam ačiū!

A. Z-is.

Talpindami p. A. Ze-io straipsnį, kuriame mūsų nuomone daug labai tinkančių šuo metu minčių, perspaudiname ir paties „Draugo“ redaktoriaus prof. kun. Bučio atsiliepimo kelis žodžius. Kun. Bučys savo straipsnių kreipdamas į „Tėvynės“ redaktorių, kartu ir nari C. K-o, užvadina aną: „Betgi atiduokite badaujantiems jų pinigus“, štai kun. B-čio žodžiai:

„Kaipo „Draugo“ redaktorius aš prisimū atsakomybę už visus to dienraščio straipsnius. Ypatingai aš imu atsakomybę už straipsnį, kuriuomi reikalauta, kad Amerikos žmonių suaukotieji pinigai būtų kuogreičiausiai iteikti badaujančiai Lietuvai. Abejoju, ar Amerikos teismai taip greitai kaip New Yorko laisvamaniai tupdys mane belangėj. Bet aš vis gi norėčiau, kad ir mano, kaip Kolumbo, rankos pasipuoštų grendiniais. Todėl aš dar syki atkartojau:

ATIDUOKITE BADAUJANTIEMS JU PINIGUS. Jus nesigėdėjote vadyti mane „baby“. Eikite tuo keliu toliau! Padarykite, kad teismas mane pasmerktų! Lietuva žinos, kad aš tapau pasmerktas už patalpinimą straipsnio „Atiduokite badaujantiems jų pinigus.“ Jei pasmerkimas įvyks vėliau negu pinigų iteikimas badaujantiems, tai alkani lietuviai valgys duonutės man sėdint kalėjime. Aš laiminsiu to kalėjimo sienas, nes kiekviename kasnyje alkano lietuvio burnoje bus man nuopelnas, kad turėjau drąsos pajudinti tokį pavojingą dalyką.

Lietuvos istorija minės mane tuo labiau, kuo ilgiau aš sėdėsiu be laisvės. Ta istorija dar pažymės, kad laikraštis, kuris pirmutinis išreiškė mintį pasodinti mane į kalėjimą vadinosi „Tėvynė“. Tegul tas laikraštis pasako tiems, kurių vardu jis kalba, kad aš laikiu teismo ir kai kuriuos kaikiurių sakinių prirodymus pasilieku teismui.“

Kun. Pr. Bučys.

Juog lietuviams po vokiečių galima būtų nusiųsti aukas ir juog apie tai kalbėti neyra vaikų kalba, teatsimena „Tėvynės“ redaktorius, kad žydų pagalbos Fondo narys p. F. M. Warburg su Suv. Valstijų Valdžios žinia bene ir šią savaite pasiuntė 100.000 dol. sušelpiti Lietuvos ir Lenkijos žydus vokiečių žemėse.

Jei žydai gali šelpiti savuosius, tad ir mūsų tokį gailširdystės darbą tik nieko neišmana vaikeliai gali vadinti vaikišką.

Vokiečiams rupi Lietuva.

Jau du metų, kaip visa Lietuva randasi po vokiečiais. Kas ir jos dalys — Suvalkų gub. pateko dar ankščiau...

Rusai nesirūpino, tai ne to pelno, kurių būtų galėjęs gauti neturėjo. Vokietys viskuom: kraštu ir žmogumi rūpinos teip, kaip rūpinas geras arklaininkas arkliu...

Stai vokiečių kalba leidžiamas Kaune laikraštis „Kownoer Zeitung“ išspaudinęs vokiečių kalboje knygutę „Lietuvos vaizdeliai.“ Toje knygutėje išgiriama Lietuva: jos žemė, miškai ir tt. Sakoma vokiečių valdžia jau padariusi visa, kas tik buvo galima padaryti Lietuvos prigimties turtams padauginti.

Bet tulas Lietuvių laikraštis rašo, kad vokiečių valdžia tą visą rūpestį dėjo ne lietuvių labui, bet savo. Ir ištikrųjų teip yra. Tas pats Kaune einas vokiečių laikraštis toliau rašo, kad vokiečių valdžia galėsianti sunaudoti retokai teapgyventą Lietuvos kraštą savo atėjūnams apsigyventi. Tai gi girdite lietuviai, kaip vokiečiai dangis galanda ant lietuvių žemelės! Cia kalbama apie proletarijata, norima sumažinti tą nuskurdusių darbininkų būvį...

Jau nesitikint to, vokiečių valdžia atiduotų savo krašto žmonėms lietuvių nuo karės pasitraukusių žemes, kurie bus išmirę arba dėl kokių nors priežasčių negalės ar nenorės grįžti po karės Lietuvon, bet jeigu išdalėtų išparduotų pudymaujančius dvarų plotus vien tik vokiškos kilmės žmonėms — būtų didžiausia skriauda, neteisybė ir gultas varu padarytas lietuviams. O to galima tikėtis, nes vokiečių valdžia kuone prievarta išpirkinėjo lenkų žemes Poznaniuje ir Šlionske ir pardavinėjo vokiečiams. Tiesa teip darė ir rusai Lietuvoje. Bet tarp tos vokiečių ir rusų politikos buvo truputis skirtumo. Rusai negalėjo pilnai atsiekti tikslo, ir atsiekė tik tai iš dalies, ką galėjo ir padarė vokiečiai su lenkais Vokietijoje arba ir su pačiais lietuviais. — Visur ir visados, žemė buvo tautos pamatas ir maitintoja. Atimk žemę, nieko tautai nebeliks. Kas rūpinas Lietuvių tautos gyvybe, tam turi rūpėti ir tas klausimas — žemės. Lietuvius yra giliai įgimta savo krašto žemės meilė. Lietuvis žemės netekęs — nerimsta. Ir lietuvių patarlė, amžinai užsilikusi ir istorijoje užrašyta, sako: nuliudęs kaip žemę pradęs.

Reikia tikėtis, kad lietuvių nemari tauta atras savotiškus budus savo rankose tėvų žemelės užlaikymui, kad po karės vesulu galėtųme tikėtis vėl išnaujo savo šalį iš gruvėsių atstatyt.

Susiv. L. R. K. Seimas.

Pittsburgo seime sulyg Susiv. Organo „Garso“ priimta šienų tarimai:

- Mokesnius paliečianti nutarimai:
1) Sulyginta ir lėšų fondų mokesniai. Visi susivienijimo nariai, išskyrus vaikų skyriaus, nuo 1 liepos dienos turi mokėti visi lygiai po 10 centų i mėnesį i lėšų fondo, lygiai kaip naudojasi visomis susivienijimo privilegijomis.
2) Su 1 liepos diena pakeičiama įstojimo mokesniai. Nuo 1 liepos dienos i susivienijimą įstojantieji nariai, nežiurint i kokių skyrių prisirašytų ir kiek amžiaus turėtu, moka 2 įstojimo doleriu. Antsyk i apdraudos ir pašėlpos skyrius prisirašant, įstojimo bus imama 3 doleriai. Pusė įstojimo mokesnio siunčiama centro izdan, kita pusė lieka kuopų izduose, daktaro lėšų ir kuopų reikalų padengimui.
Invairus nutarimai:
3) Ant tuščios susivienijimo žemės prie susivienijimo namo pastatyti namą, pritaikintą moderniškose spaustuvės įrengimui, sekretorijato ofisams, knygynni, etc. Jeigu komisija ir centro valdyba matys reikala i susivienijimo naudą, namą pastatyti su gyvenimo kambariais, ar tam lygiais patogumais. Spaustuvės namui seimas pavelijo išleisti iki 15.000 dolerių. Likosi i komisija iš trijų narių, kuri išdirbs planus ir namo pastatymą sutvarkys ir prižiurės.

4) Spaustuuvė įrengiant nutarta pirkti presą.
5) Sekretoriaus alga atskirta nuo pagalbininkų. Sekretoriui bus mokama 100 dol. mėnesinės algos ir jis su centro valdyba tiek galės pagalbininkų ir darbininkų samdyti, kiek darbo didis ir išnašumas reikalas. Sekretorius renkamas 2 metams. Jis sykiu bus ir organo administratorium.

- 6) Organo bendradarbiams apmokėti redakcijos žiniai pavesta 300 dol.
7) Redaktorius priklauso nuo literatiškose komisijos ir centro valdybos, kurios redaktorių samdo ir sutartis daro, o seimas užtvirtina.
8) Nutarta samdyti generalį susivienijimo organizatorių su tūkstantine metine alga. Tinkamą organizatorių nužiurės ir pasamdys centro valdyba.

Kalbék Per Savo Telefona.

Zinoma, jús, naudojate Bell Telefona kasdien. Atsiminkit, kaip jús duodat numerą, kalbékis tiesiog i telefona.

Kalbék po valiai, kalbék aiškiai ir kada operatorė atkartoja numerą, atsakyk „Yes“ arba „Right“.

Pamatysite, kad šitos paprastos pastabos padės ums daug greitam patarnavimui.

The Bell Telephone Company of Pennsylvania.

SOROL advertisement with image of a bottle. Text describes its benefits for various ailments like pain, rheumatism, and menstrual issues.

Gerb. „Zvaigždės“ Skaitytojams.

Kas lig siol da neatsiuntė prenumeratos už „Zvaigždę“ meldžiami pasiskubinkite, nes, sulig padėto tiesių, ne užsimokėjusiems būsime priversti sustabdyti laikraštį. Dabar geriausia proga užsisakyti „Zvaigždę“, kuomet už prisiuntimą metinės mokesties \$2.00 ir dar pridėjus 15 ar 35 centus, galima gauti daug brangesnes dovanas negu metinė „Zvaigždės“ prenumerata. Taigi laikraštis pareina uždėka. Pasinaudokit gera progai!

- Zvaigždės Agentai.
Mr. J. Kalvelis, 222 Pine St., Rumford, Me.
Mr. J. Navadauskas, Simpson, Pa.
Mr. M. Vaikšnoras, 411 Ann St., Homestead, Pa.
Mr. Jonas Šaučunas, 41 Johnson str., Bridgeport, Conn.
Mr. Vincas Jusas, 2319 Brighton ave., Scranton, Pa.
Mr. A. J. Brinius, 71 Pine str., Meriden, Conn.
Mr. F. Stankus, 957 Jenne Str., Kenosha, Wis.
Mr. Antanas Ramoška, 514 W. Saratoga St., Baltimore, Md.
Mr. Juozas Čupas, P. O. Box 330, Ansonia, Conn.
Mr. A. Drabišis, 51 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.
Mr. P. Valukonis, 261 W. Broadway, So. Boston, Mass.
Mr. P. J. Budginas, 4549 S Hermitage ave., Chicago, Ill.
Mr. Povilas P. Mikalauskas, 248 W. Fourth St., So. Boston, Mass.
Mr. Iz. Nausiedas, 97 33rd str., Chicago, Ill.
Mr. K. Jocius, P. O. Box 166, Somerville, Conn.
Mr. J. Kovas, 21 Congress St., Waterbury, Conn.
Mr. J. Jaroševičia, 1048 Washington Str., Norwood, Mass.
Mr. J. Naujokaitis, 417 Planet Str., Commercial Road, E. London, England.
Mr. A. Pogožalski, 8024 Sawinski Ave, N. E., Cleveland, Ohio.
Mr. M. Norkūnas, 166 Melrose str., Montello, Mass.
Mr. B. Acauskas, 36 Lincoln St., Brighton, Mass.
Mr. Antanas Žurinskas, 150 Gregory St., Bridgeport, Conn.
Mr. Cas. Parksaitis, 404 Church St., New Britain, Conn.

Father's Di Ielsi Kosulio Gyduolė

Geriausias vaistas nuo kosulio, šalčio, whooping kosulio, astmos ir kitų ligų turinčių susirišimą su plaučiais.

Mainieriai, kankinamieji ir Astmos aptuėrės pagelba vartodami Fither Di Ielsi's Kosulio Gyduolę. Turi pagyrimus nu natyrušiu mainierių, kaipo geriausias vaistas visokiuose atsitikimuose. PARSIDUODA VISOSE APATIEKOSE.

Kaina, 35c, 65c. \$1.00

Father Di Ielsi's Grumuliavimui Tonikas, pagerina grumuliavimą, kraują padaro turtingu ir pataikina nemalonų kvapą. Kaina 50 centų.

Father Di Ielsi's 402 Liniment, yra skiriamas nuo reumatizomo, neuralgijos, nikstelėjimų štesimū, ištinimų, galvos skaudėjimo ir t. t. Kaina 25c. REV. MICHAEL DI IELSI' 402 Division Str. Camden, N. J.

IS KELIONES PO EUROPA IR AZIJA. Ta knyga yra tai Didžiausias savo rušies veikalas, parašyta „Zvaigždės“ redaktorės J. Pranaičiutės. Knyga turi apie 380 puslapių ir papuošta 102 iliustracijomis (paveikslais). Indomus toje knygoje aprašymai Prancijos, Belgijos ir Vokietijos žemių, kur dabar verda Europiška karė tie aprašymai papuošti daugeliu iliustracijų. Bet indomiausias beabejo yra aprašymai išpučių iš Tėvynės ir iš senovės Lietuvos žemių, kuriuos vienok viršija aprašymai Vidurinės Azijos, Kaspijos ir Kaukazo žemių ir anų žmonių. Nemažiaus indomus aprašymai apie Rusijos sostinių, Maskvos ir Peterburgo, su paminėjimu lietuvių naujokynių istorijos tose vietose. Knygos kaina 2 dol. Audeklo aparais 2.25 Skūros aparuose su pauksuotais kraštais 3.50 Galima gauti „Zv.“ Knygyne

DOMIN. BRAZINSKAS. Visoje Elizabeth'o apylinkėje gerai žinomas LIETUVIS GRAGORIUS 79-81 Wall Street Elizabethport, N. J. Pasamdo vežimus ir automobilius Pasivažinėjimui Veselijoms Krikštynoms ir t. t. Patarnavimas visiem be skirtumo Sąžiningas Užganėdinantis Greitas Ir Pigus LIETUVIAI, VISUOMET KREIPKITES PRIE SAVIŠKIO!

M. AKIALIS. Lietuvis Graborius. 146 Adams St. Kampas Lafayette St. Newark, N. J. Parsamdo automobilius ir karietas visokiose progose

J. P. BUDGINAS BANKINIS KONTORAS. Siunčia Pinigus i visus kraštus svieto greitai ir pigiai. Parsuoda Laivakortes ant greičiausių laivų; Išmaino Pinigus visų kraštų svieto, kaip tai: rublius, markius, kronas, dolerius ir tt. Apsaugoja daktus ir budinkus nuo ugnies. Užlaiko Krautuve Knygų, Popierų, Abrozų ir kitokių bažnytinių daiktų. Pas jį galima užsirašyti laikraštį „Zvaigždę“. Ateikite persitikrinti 4549 So. Hermitage Ave., CHICAGO, ILL.

Susivienijimas Lietuvių R. Kat. Amerikoje.

-: Yra :-

Gyvam Džiaugsmas! Sergančiam Viltis! Mirštančiam Ramybėl
Tūkstančiai Lietuvių—Katalikų priguli prie šios organizacijos ir tūkstančiai kas metai prisirašo naujų narių. Bet gal dar pats, gerbiamas skaitytoju, apie šią organizaciją nežini girdėjęs. o jei ir girdėjai, tai gal nepamastei, kas ji yra ir delko jos neprisiraišai?...
Stai kas šioji organizacija yra ir ką ji duoda:

- 1) Apsaugoja narių gyvastį ir moka pomirtines \$150.00, \$250.00, \$500.00, \$750.00, \$1000.00.
- 2) Moka pašelpas nariams-ligoniams kas savaitę po \$3.50 \$7.00, \$10.50, \$14.00.
- 3) Selpia neigalinius narius ir našlaičius.
- 4) Skleidžia apšvieta, išleidinėja gerus raštus ir dalina nariams veltu (dovanai).
- 5) Platina dorybę, suteikiant patarimus ir nurodymus tikėjimo ir auklėjimo dvasios reikaluose.
- 6) rūpinasi Lietuvių Tautos reikalais, remia pinigais ir morališkai visokias lietuvių kultūriškas įstaigas ir tt. Inostojimas į S.L.R.K.A. pigus. Mėnesinė mokestis lengva. Norėdami gauti platesnes informacijas, kreipkitės į vietines kuopas, kurios randasi kuone visur po visą Ameriką, kur tik lietuviai apsigyvenę, arba tiesiai pas Centro Raštininką šiuo adresu:

J. S. VASILAUSKAS

112 North Greene Street

Baltimore, Md.

Amerikos Lietuvių Kat. Laikraščiai.

Naujas Savaitinis Laikraštis

Susivienijimas Liet. R. K. Amerikoje baltandžio pabaigoje, šių metų, pradės leisti savitini laikraštį

“GARSAS”

„GARSAS“ eis kas ketvergas, dideliu 8 puslapiu, 7 kolumnų formate.
„GARSAS“ bus vienu geriausių ir svarbiausių Amerikos lietuvių katalikų laikraščiu.
„GARSUI“ sandarbininkauti pasižadėję galiausiai Amerikos lietuvių rašytojai, publicistai, visuomeninkai.
„GARSO“ prenumerata metams \$2.00, pusmečiui \$1.00.
Jau dabar galima užsisakyti „GARSA“, taipogi siųsti korespondencijas.

ADRESAS:

“GARSAS”

456 GRAND ST., BROOKLYN, N. Y.

„TIKYBA IR DORA.“

laikraštis leidžiamas Kunigų Marijonų Chicagoje eina du kartu į mėnesį.

Rašo apie tikėjimo dalykus, paduoda, žinių iš katalikų visuomenės gyvenimo, duoda atsakymų į visokius užklausimus iš tikėjimo ir doros srities.

KAINA METAMS \$1.00; vieno numerio — 5c.

Agentams už metinę prenumeratą duodame 30c., už pavienius numerius po 2c.

Adresas: „TIKYBA IR DORA“

1631 W. North Ave.,

Chicago, Ill.

Kas nori gauti vieną numerį, turi atsiųsti 1 c. krasos ženklelį.

Jeį trokšti apšvietos

Jei sveike maisto savo protui, tai skaityk dvisavaitinį ilustruota jaunimo laikraštį

„VYTI“

„VYTIS“ yra vienatinis ir pirmutinis jaunimo laikraštis Amerikoje.

„VYTYJE“ telpa geriausi raštai mūsų jaunų rašytoju, literatu ir sudentu.

„VYTYJE“ rasi žinučių iš Amerikos bei Lietuvos jaunomenės gyvenimo.

„VYTIS“ leidžiamas tautiškai—katalikiškoje dvasioje.

„VYTI“ leidžia Lietuvos Vyčių jaunimo organizacija.

Metam „VYTIS“ kanuoja \$1.50, pusmečiui .75c.

L. Vyčių organizacijos nariams „VYTIS“ siunčiamas už mėnesines mokestis.

Prisiųsk savo antrašą ir už 2 c. ženklelį, o viena numeri pažiūrėjimui prisiusime veltui.

Visais reikalais kreipkities:

„VYTIS“

731 West 18th St.,

Chicago, Ill.

**Geriausia Knyga
Supažindinti Amerikiečius su Lietuva.**

American Relief Fund for Lithuanian War Sufferers (Amerikos Pašalpos Fondas Lietuviams nuo Karo Nukentėjusiems išleido didelę netoli pusantrošimto didelio formato puslapių — knygą, kurioje anglų kalboje išdėstyta viskas, kas labiausiai žinotina apie Lietuvą ir lietuvius anų praeitį ir dabartines nelaimes ir vargus.

Cia randame liudijimus

- 1) McClure's Newspaper Syndicato, korespondento, kad Lietuva, tai ne Siaurinė Lenkija.
- 2) p. Gabrio straipsni iš British Review, išrodanti, kad Lietuvai reikalinga autonomija.
- 3) Ukrainos tautiškosios partijos liudijimą, kad Lietuva turi būti atskiriama nuo Lenkijos.
- 4) Apie Lietuvos hierarchiją, straipsni, iš La Vera Roma.
- 5) Advokato W. Butlerio (iš New Yorko) straipsni apie Lietuvai nuopelnus civilizacijai.
- 6) Rockefellerio atstovų liudijimą apie baisiausia vargą ir nelaimes Lietuvos žemėje.
- 7) New York Juornalo redakcijos straipsni apie Lietuvai tragišką padėjimą teipgi New Yorko Times raportą aprašanti kun. Dr. A. Maliausko pranešimą.
- 8) Lietuvos istorija.
- 9) Lietuvos Literatūros platesnę istorija.
- 10) Rezoliucijas Am. R. Fondo įvairiose vietose padarytas.
- 11) M. Yeo memorialas Šventam Tėvui.
- 12) Mūsų atstovų liudijimas apie Lietuvą su lyg N. Y. Times'e pagarsintą raportą.

Yra teipgi tilpė toje knygoje keli lietuvių kalboje staipsniai ir daugelis iliustracijų su paaiškinimais anglų kalba (pav. Kasciūškos, A. Mickevičiaus, A. Burbos, vyskupų Valančiausko ir Baranaucko, kun. A. Gimzausko, Basanavičiaus, Pietario, Kudirkos ir t.t.).

Tą knygą nusipirkę už 25 centus su didžiausia Lietuvai nauda iteik itekmingesniems amerikiečiams. Užsakymus siųskit:

„Žvaigždė“

3654 Richmond St., Philadelphia, Pa.

arba pas by kurį Am. Relief Fondo narį.

SKAITYKITE IR PLATINKITE
Lietuvių Darbininkų Sąjungos
Laikraštį
“DARBININKA”
EINA UTARNINKAIS, KETVERGAIS IR SUBATOMIS
Jame rasite žinių iš viso pasaulio.
“DARBININKAS” visuomet turi viso to, kas darbininkui svarbu, naudinga, indomu ir suprantama.
Prenumeratos Kaina:
Tris Kartus savaitėje metams \$3 00
Vieną kartą savaitėje " \$1.50
Bostono apielinkėje " \$4.00
Užrubežyje " \$4.25
Vienas numeris 3c.
Reikalaukite pas agentus arba
“DARBININKAS”
242 W. Broadway, So. Boston, Mass.

LAIKAS VISIEMS PRIE ŠVIESOS
Jeį trokšti įgyti tikrą šviesą, užsisakyk laikraštį
“ŠVIESA”
kurį skaitydamas pats apsišviesi ir kitam galėsi prie šviesos parodyti kelią.
„SVIESA“ rašo labai daug pamokinančio apie žmogaus pažangumą.
„SVIESA“ kainuoja metams tik 50 centų.
Visokiais reikalais kreipkitės adresu:
“ŠVIESA”,
46 CONGRESS AVE.,
WATERBURY, CONN.
Tik vienas iš šio burio užsisakė „DRAUGA“, bet „draugas“ taip indomus, kad vis užsisakusiojo draugai ir prieteliai ji nori skaityti.
Kam tyti kaltynams akis, prašinėjant „DRAUGO“ pasiskaityti, kam kitems nesmagumus daryti, kad gali pats sau „DRAUGA“ išrašyti. Dienraštis „DRAUGAS“ metams kainuoja \$4.50, Chicagoje \$6.00. Vienas numeris pamatymai siunčiamas dykal.
Adresas:
“DRAUGAS”
Lithuanian Daily Friend
CHICAGO, ILL.

“A Plea for the Lithuanians”
Galima gauti visus numerius pas
KUN. J. J. KAULAKIS,
324 WHARTON ST., PHILADELPHIA, PA.

Draugiju atidai
Viską ko organizacijos reikalauje no mažiausio ir pigiausio ženklelio iki puošiausios Karūnos arba Vėliavos.
Nuo menkiausio guzikučio iki Pukiiausio auksinio medalio. Viską atliekame pigai ir gerai, ir jau užganėdinom tūkstančius draugiju.
Naujos draugijos reikalaukit sampelių, o senos pasiūskit savo vieną seną ženklelį arba šarpa, o mes an-paskirto laiko darbą atliksime.
VISUOMET SU PATARNAVIMU.
M. A. NORKUNAS,
166 Melrose Str. Montello, Mass.

Skaitykite ir platinkite
“LIETUVIŲ BALSA“
LIETUVIŲ BALSA rūpinasi žadinti lietuvių tautos samonę ir stiprina ją dvasią, kad kantriai lauktų karo pabaigos.
LIETUVIŲ BALSAS padeda šviesties ir tobultinties; jis ragina tautiečius šiuo ištrėmimo metu pasimokyti iš svetimtaučiu, kas tik dora ir naudinga, o nesigabenti grįžtant tėvynėn nieko, kas žemina mūsų tautą.
LIETUVIŲ BALSO didžiausias troškimas sujungti tautiečius viena tautos ir tėvynės meilės uosta ir paruošti kiekvieną lietuvį, kad, kaip tik paliaus žvangėje ginklai, tuojau grįžtų Lietuvon, nes tėvynės žemelė pavirtusi per karą dirvonais, prirausta duobių ir griovių, laukai ariama ir valoma, o nugriauti tėvų kapai — aptveriami.
LIETUVIŲ BALSAS, dėdamas savo skiltyse kuopigiausią kainą skelbimus—jieškojimus, gražina tėvams vaikus, vaikams tėvus, padeda surasti nuklydusius brolius, seseris, gimines ir pažįstamus.
LIETUVIŲ BALSO kaina: Rusijoje metams 5 rb.; 9 mėnesiams 3 rb. 90 kap.; 6 mėnesiams (pusi metų) 2 rb. 60 kap.; 3 mėnesiams 1 rb. 30 kap. vienam mėnesiui 45 kap. Užsieniuose metams 9 rb.; 9 mėnesiams 6 rb. 80 kap.; 6 mėnesiams (pusmečiui) 4 rb. 60 kap.; 3 mėnesiams 2 rb. 35 kap.; 1 mėnesiui 80 kap. Skyrium numeris 5 centai.
Iš Amerikos pinigus, laiškus gauname. Siuntinėti „Liet. Balsą“ į užsienius rusų cenzūra neklidu.
SKELBIMU KAINA. Petito (smulkaus rašto) eilutė (dalinant puslapi į keturias skiltis) prieš tekstą — 60 kap.; po teksto — 30 kap. Pabėgėliams, jieškantiems giminių arba darbo petito eilutė po teksto — 10 kapeiku. Amerikoje prieš tekstą 50 centų, po teksto 25 cent. petito eilutė, giminių jieškantiems po teksto 10 centų petito eilutė.
LIETUVIŲ BALSO ADRESAS:
PETROGRAD, SAPERNYJ PER. 9, KV. 9.

—Didžiausia Krautuvė—
Visokios įtalpos lietuviškų ir lenkiškų knygų, aukštųjų, sidabrinių ir auksuotų laikrodėliu, teipgi visokių religijų daiktų. Kas nori persitikrinti, tegul prisiučia 10c. stampomis, o aplaikys mano didelį katalogą, kokio nė vienas iš lietuvių iki šiol neturėjo.
Kas užsirašs pas mane „Žvaigždė“, tas gaus knygą „Basanavičiaus pasakos“ vertės \$1.50, arba by kokį iš mano katalogo knygų, vertės 1 dol., d o v a n a i. Visų senas pažįstamas
POVILAS P. MIKALAIUSKAS,
248 W. Fourth St., South Boston, Mass.

Algimantas
arba Lietuviai XIII šimtmetyje.
Parašė DR. V. PIETARIS.
Viena puikiausių lietuvių kalboje istoriška apysaka, 5-se tomuose
Kaina atskiro tomo 50c.
Visi 5 tomai sykiu \$2.50
„Žvaigždė“
3654 Richmond St. Philadelphia, Pa.

Dr. Richterio PAIN-EXPELLER su „ANKOR“ nuo Reumatizmo, skausmų, skaudėjimo ar sustingimo sąnariuose ir raumenyse.
Tikrasis parduoda pakelyje šičia nupieštame. Atnešk visus pakelius, kurie nebūs užpošėtyti su „ANKOR“
25 ir 50 centų aptiekose ir tiesiog nuo F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington St., New York, N. Y.

Katalogas Knygų

Kun. A. Miluko išleistų

- Apeigos Rymo katalikų Bažnyčios. Lenkiškai parašė kun. J. Lunkevičius. Vertė Gerutis. Antra laida. Shenandoah, Pa., 188 pusl.** 60
- Antanukas. Apsaka B. Pruso. Vertė Selimas. Antra laida. Shenandoah, Pa., 40 pusl.** 15
- Algimantas arba Lietuviai 18-ame šimtmetėje. Istoriska apysaka. Parašė Dr. V. Pietaris. Penki tomai. Shenandoah, Pa., 488 pusl.** 2.50
- Anima Vilis. Marės Radzevičiūtės apysaka. Jono Montvilos vertimas. Antra laida. Shenandoah, Pa., 162 pusl.** 75
- Bajoro Vuošvis. Apsaka iš lietuvių gyvenimo. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 68 pusl.** 15
- Birokratai. Apsaka iš paskutinių atsitikimų Lietuvoje. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 79 pusl.** 25
- Fabiolė arba Bažnyčia Katakumbose. Kardinolo Wiseman'o. Vertė Vytautas. Shenandoah, Pa. 854 pusl.** 1.00
- Gyvačių Karalius. ir kitos apysakėlės. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Shenandoah, Pa., 31 pusl.** 10
- Iš kelionės po Europą ir Aziją. Parašė Pranaičių Julė. Philadelphia, Pa., 380 pusl., 102 iliustracijos (paveikslai); Audeklo apdarais 2.25 Skuros apdarais, paausuotais kraštais 3.50**
- Iš aktaro pasakojimų. Rudens diena. Sulaukė. Parašė Satrijos Ragana. Shenandoah, Pa., 69 pusl.** 25
- Iš vakarės gret Lemano ežero. Parašė kun. M. Morauskis. Vertė Gerutis. Shenandoah, Pa., 172 pusl.** 75
- Išpažinties Istorija. Prancūziškai parašė kun. A. Guillois, vertė kun. A. M. Milukas. Antras leidimas Brooklyn, N. Y., 1916.** 50
- Kova ties Zalgridais. Istoriska drama keturiuose aktuose. Parašė Savasis (Dr. V. Pietaris) Shenandoah, Pa. 31 pusl.** 25
- Kunigo giminė. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 68 pusl.** 20
- Kaip Elzirutė praleido šv. Jono dieną. Parašė P. D. Shenandoah, Pa., 63 pusl.** 20
- Krauninkas—Laizybos—Dievo žmonės. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Philadelphia, Pa., 28 pusl.** 10
- Kardinolo Mercier gromata apie Patrijotizmą ir Išlaikymą** 5
- Kun. Dr. M. Gustaičio, Du laišku iš Kelionės** 5
- Kun. Dr. M. Gustaitis** 5
- Laisvės Metu. Apsaka iš paskutinių atsitikimų. Parašė Antanas. Seinai, 1908 m. 187 pusl.** 75
- Lietuviškas Albumas. Dalis I. Istoriskos ir šiaipjau Lietuvos vietos. Parengė ir išleido kun. A. Milukas Shenandoah, Pa.,** 75
- Lietuviškas Albumas. Dalis II ir III. Lietuvos raštinkai, žymiausi vyrai ir tipai. Parengė ir išleido kun. A. Milukas.** 1.50
- Lietuviškos Pasakos. Spaudon parengė Dr. J. Basanavičius. Didelio formato knyga, 262 pusl.** 1.50
- Laiškai iš Kelionės po Palestiną. Kaštais kun. Antano Miluko. Shenandoah, Pa. 94 pusl.** 50
- Moterystė ir šeimyna. Iš vokiškos kalbos vertė J. Gerutis. Philadelphia, Pa., 41 pusl.** 50
- Mūsų Socijalistai. Apsaka iš paskiausių Lietuvoje atsitikimų. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 57 pusl.** 15
- Melagių Dėdė. Vaizdelis iš Dzūkų gyvenimo. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Shenandoah, Pa., 27 pusl.,** 10
- Mūsų Išganytojas Jezaus Kristaus gyvenimas. Naujas pataisytas išleidimas. Shenandoah, Pa., 209 pusl., su paveikslas,** 75
- Nekaltybė. Iš vokiško vertė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 89 pusl.** 25
- Ne Mieste Laimė. Prancūziškai parašė Pierre L'Ermitė. Lietuviškai vertė Pranaičių Julė. Shenandoah, Pa., 206 pusl.** 1.00
- Našlaičiai. Likimas tulos šeimos. Vertė P. Str. Shenandoah, Pa., 81 pusl.** 15
- Pasikalbėjimas Giesmininko su Lietuva. Vyskupo A. Baranausko Eilės. Kaina .05**
- Pasakyk Matušeį, Agnieška, Ant Garlaivio. Tris Satrijos Raganos apysakėlės.** 15
- Pradžia ir išsiplėtimas Katalikų Tikėjimo. Parašė Vyskupas M. Valančius. Reikalingiausia kiekvienam lietuviui-katalikui knyga. Shenandoah, Pa., 235 pusl.** 1.00
- Paklydėliai. Kun. J. Geručio. Antras leidimas. „Zvaigždės“ skyriaus, 416 Hooper Str., Brooklyn, N. Y.** 10
- Siauras ir anapus grabdė. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 210 pusl.** 50
- Sventųjų Gyvenimai. Skaitymai kiekvienai metų dienai. Su paveikslais. Spaudon parengė kun. A. Milukas. Vieni keturi tomai** 3.00
- Drūtsais audeklo apdarais** 3.50
- Skuros apdarais, paausuotais kraštais** 5.00

- Sodžionių Teologija. Parašė J. Gerutis. Gražiausia lietuviška kalba šioje knygoje išdėstyta visas Katalikų Teologijos mokslas. Shenandoah, Pa., 285 pusl.** 1.00
- Pikta Dvasia. Latviškai parašė Rudolfas Blaumanis. Lietuviškai vertė Idlargas. Shenandoah, Pa., 72 pusl.** 25
- Patrimpo Laiškai. Parašė K. A. K. Kun. A. Miluko leidimas. „Zvaigždės“ Spauštuvėje, Shenandoah, Pa. 1907 m.** 60
- Susiskaldėliai. Vaizdelis iš mūsų sodiečių gyvenimo. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 62 pusl.** 20
- Socijalistai. Kas jie? Iš kur atsirado? Kori? Parašė kun. A. Civinskas. Shenandoah, Pa., 124 pusl.** 10
- Saulei nusileidžiant. Iš mūsų Karionės. Kalėdų vakaras. Satrijos Ragana. apysakėlės. Shenandoah, Pa. 62 pusl.** 15
- Steponaičio Raštai. Pilnas poirtinis velionies raštų (eilėmis ir proza) išleidimas. Tvarkė Liudas Gira. Kaunas, 1912. 121 pusl.** 1.00
- Trumpas Katekizmas** 10
- Vaičiūčio Eilės. Su velionio plačia bijografija ir paveikslu. Philadelphia, Pa., 1912. 157 pusl.** 75
- Valdimierius. Graži apysakėlė. Shenandoah, Pa., 47 pusl.** 10
- Užsisakant augščiau minėtas knygas reikia kreipties šiuo adresu:**
- „ŽVAIGŽDĖ“.**
- 3654 Richmond Str. Philadelphia, Pa.**
- 416 Hooper Street, Brooklyn, N. Y.**

Naudingos ir Pigios Knygeles

Svetimos spaudos, gaunamos „Žv.“ knygyne.

- BALSAS Amerikiečių Lietuvių ir Tėvų Sventąjį Leoną XIII ir gyvenimai dviejų didžiųjų Dievo tarnų, Lietuvių: Kun. Andriaus Rudaminos, Jezavito, ir Kunigaikščio Merklio Giedraičio, Zemaičių Vyskupo** 5
- BLAIVININKŲ KNYGELE arba pamokymas apie blaivybę** 5
- DIENELEI BREKSTANT. Zalvarnio eilės** 20
- GAMTA — SVEIKATOS SALTINIS. Kam yra nemaloni sveikata? Tečiau retas kuris atskančiai apie ją rūpinasi. Si knygelė suteikia pluoštelį reikalingiausių apie sveikatą žinių, todėl yra naudinga kiekvienam** 15
- GYVOJO Ražančiaus įstatai** 5
- KIPSAS PINTINEJE ir dvi žuvėjos. Dvi apysakėlės** 5
- MIESTELIO ONUTE. Sulenkėjusiems lietuviams apsakmėlis** 5
- MEILES AUKA. Apsaka iš paskutiniųjų J. Kristaus dienų** 5
- OBRUSITELIAI. Galerija paveikslų iš maskolių gyvenimo Lietuvoje** 25
- SVENTOJI AGNETE. Drama dviejose veikmėse. Labai tinka pasiskaitymui ir lošimui** 25
- TRUMPAS LIETUVOS APRASYMAS. Su paveikslais. Pamokinanti pasiskaitymai kiekvienam, kurs nori susipažinti bent kiek su savo Tėvyne—Lietuva** 25

Laiškams ir pinigams siųsti antrašas:

✻ ŽVAIGZDĖ ✻

3654 Richmond St.,

Philadelphia, Pa.

Nauja knyga.

NAUJOS EILĖS IR DEKLIAMACIJOS

Suomi pranešu lietuvių visuomenei, kad aš išleidau rinkinį naujiausių ir puikiausių eilių ir deklamacijų apie Europos karę, apie Lietuvą, apie tėvynę mūsų nuvargintą ir šiaip visokių juokauų, kurios bus labai tinkamos deklamuoti ir dainuoti viskiuose susirinkimuose, prakalbose ir perstatimuose.

KNYGELE DIDELIO FORMATO 96 PUSLAPIU.

Kaina - - - 25 centai.

P pinigų galima prisiųsti krasos ženkleliais.

PAULIUS P. MIKALAUŠKAS,

248 W. FOURTH ST., SOUTH BOSTON, MASS.

Teipgi galima gauti pas

Peter J. Mikalauskas,

3654 Richmond St., Philadelphia, Pa.

Bell Phone, Dickinson 3995 M.

Dr. Ignatas Stankus

1210 S. Broad St., Philadelphia, Pa.

Physician and Surgeon (lietuvių gydytojas ir chirurgas pabaigęs Indianos Universitetą) Gydo visokias ligas vyru, moteriu ir vaikų. Daro operacijas. Ofiso valandos: 9-11 rito. 2-4 po piet. 7-9 vakaro. Nedelioms: 9-11 rito 1-4 po piet.

Dr. W. J. WINTER

Daktaras ir Chirurgas

pabaigęs daktarystės mokslu Jefferson Medical Collegijoj su pagarba Specialistas akių ligose, nosies ir gerklės. Gydo pasekmingai moterų ligas.

OFISAS: 110 W. Oak str., neto S. Jardin st. SHENANDOAH, PA.

IZIDORIAUS NAUSIEDO

Didžiausias Lietuviškas Pinigų Siuntimo

Bankinis Kontoras

917 - 33-rd St., Chicago, Ill.

Tel. Yards 2705

Parduodame laivakortes ant visokių linijų į kraują ir iš krajaus.

Siunčiame pinigus į visas dalis svieto greičiau ir pigiau, už visus kitus agentus Amerikoje.

Užlaikom didžiausią krautuve vyrų drabužių, žėverykų ir skrybėlių; turime didelį departamentą auksinių daiktų: laikrodėlių, žiedų, spilkų, ir tt. Drauge užlaikome didelį skyrių visokių knygų: maldaknygių, istorijų, poezijų ir tt. Norėdamas ką pirkti pirmiausia ateik pas mus, o būsi užganėdintas.

Jei UŽGANEDYSIM — pasakyk kitiems.

Jei NEUŽGANEDYSIM — pasakyk mums.

„ŽVAIGŽDĖ“ — SPAUSTUVE

ATLIEKA VISUS DRUKORIS
DARBŪS GERAI, PIGIAI IR GREITAI.

DRUKUOJA:
KNYGAS, CIRKULIORIUS, TIKIETUS, KONSTITUCI
VISITING IR BUSINESS CARDS, UZRVETIMUS
VESELIJU, KOPERTUS, LAISKUS IR T. T.

KAS DARBA PAVES. NESIGRAUD

Kreipkis ant adreso:

3654 Richmond St
Philadelphia, Pa

F. R. BOGDAN

bažnyt. paveikslų tepliorius - artistas

Malevoja paveikslus altoriams, taipogi
artistiškai dekoruoja vidurį bažnyčių.

Darbas gvarantuotas.

F. R. Bogdan

162 Washington Ave., Newark, New Jersey